

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE
Editată de Sindicatul din Învățământ și Cercetare Neamț

SERIE NOUĂ, ANUL XIX, NR. 195

<http://apostolul.slineamt.ro>

ianuarie
2017

15 IANUARIE – ZIUA CULTURII NAȚIONALE ROMÂNE

Statuia lui Eminescu de la Paris

Statuia lui Eminescu de la Paris se află în Rue des Ecoles. E într-un scuar aflat vis-à-vis de Collège de France, în preajma Bisericii ortodoxe române „Arhanghelii Mihail și Gavriil”, la capătul străzii Jean de Bouvais, aproape de Universitatea Sorbona.

Lucrarea a fost inaugurată în 15 iunie 1989, exact când s-au împlinit 100 de ani de la moartea poetului nostru național și a fost realizată cu sprijinul Bisericii Ortodoxe Române din Paris și a Ligii Culturale Române.

Monumentul confecționat din bronz, are o înălțime de 2,5 metri și este opera lui Ion Vlad (n. 24 mai 1920, Fetești, Ialomița – d. 28 ianuarie 1992, Paris), un sculptor român din emigrație și înfățișează un trunchi de copac firav din care răsare luceafărul poeziei noastre, el însuși un trunchi de bronz cu privirea spre cer...

Ține în mâini o carte, în care poți citi – în română și franceză – primele versuri ale Odeii în metru antic:

„Nu credeam să-nvăț a muri vreodată;
/ Pururi tânăr, înfășurat în manta-mi, / Ochii
mei nălțam visători la steaua/
Singurătății.”//

Un alt Eminescu, așa cum l-a văzut artistul... (Red.)

Eminescu: *Dar, domnilor! Mi-e rușine să fiu român! Dar ce fel de român? Român care vrea a-și fi însușit monopolul, privilegiul patriotismului și-a naționalității – așa român de paradă mi-e rușine să fiu. Naționalitatea trebuie să fie simțită cu inima și nu vorbită numai cu gura. Ceea ce se simte și se respectă adânc se pronunță arareori! Hebreii cei vechi n-aveau voie să pronunțe numele dumnezeului lor! Iubesc poporul românesc fără a iubi pe semidoctii și superficialitățile sale (Din manuscrise, Opere, vol. IX, p. 459-460).*

Caragiale: *Tinere, să-ți fie patria scumpă și sfântă ca și mama ta! S-o iubești și s-o respectezi din adâncul sufletului tău! De dragostea și de respectul tău pentru ea să nu faci vreodată reclamă și paradă. Ba, ai dreptul și datorită să urăști, să lovești, să sfârâmi pe acei frați ai tăi ticăloși, cari, în loc s-o iubească și s-o respecteze ca pe o mamă cuminte, onestă și severă, o curtează, o măgulesc și o exaltează ca pe o bătrână cochetă, ne bună, bună de tocat. („Universul”, 24 septembrie 1899, Notițe critice).*

Mircea Cărtărescu și-a adjudecat Premiul Național de Poezie Mihai Eminescu

Poetul, prozatorul, criticul literar și publicistul Mircea Cărtărescu a fost desemnat câștigător al celei de-a XXVI-a ediții a Premiului Național de Poezie Mihai Eminescu pentru Opera Omnia, care se acordă, în fiecare an, pe 15 ianuarie, la Botoșani.

Cărtărescu a devenit laureat al celui mai important premiu de poezie din România, după ce a mai fost nominalizat în edițiile 2014 și 2015. Anul trecut, răsfățatul poet a refuzat să se afle printre nominalizați.

Pentru ediția din acest an au mai fost nominalizați: Ovidiu Genaru, Ioan Moldovan, Aurel Pantea, Marta Petreu, Cassian Maria Spiridon, Liviu Ioan Stoiciu și Lucian Vasiliu.

Conform tradiției, câștigătorul Premiului Național de Poezie Mihai Eminescu pentru Opera Omnia va intra în posesia unei sume de 30.000 de lei, dar și a titlului de cetățean de onoare al municipiului Botoșani.

Laureatul a declarat pe scena Cinematografului Unirea din Botoșani, unde s-a desfășurat gala de decernare a marelui premiu, că Eminescu poate fi

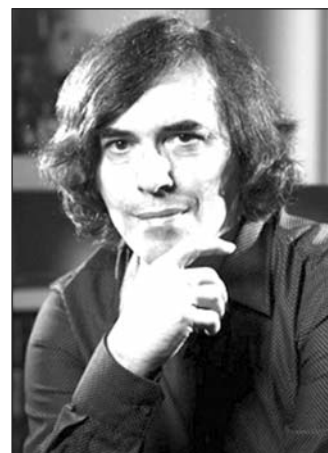
omagiât doar prin faptul că va fi citit în continuare, însă a subliniat necesitatea cititorului de a fi critic cu opera marelui poet: *Eminescu a fost după părerea mea în primul rând un poet și asta trebuie să rămână. El nu poate fi omagiât decât prin faptul că-l citim mai departe și nu-l citim ca pe Sfânta Evanghelie. Îl citim cu spirit critic. Eminescu nu a transformat în aur tot ce a atins. Nu toate poeziile lui sunt la același nivel, la nivelul excelenței, dar vârfulurile lui sunt geniale.*

Apoi a formulat un punct de vedere extrem de interesant privind modul în care este evocat astăzi Eminescu: *Nu știu dacă lui Eminescu i-ar fi plăcut să fie cu adevărat un poet național celebrat atât de tare. Poate că nu i-ar fi displicut să se comemoreze moartea sa în fiecare an, să se sărbătorească ziua lui de naștere, dar nu știu dacă i-ar fi plăcut să aibă un crater pe Marte, nu știu dacă i-ar fi plăcut să se bată moneda în Uniunea Sovietică cu chipul său. Nu știu dacă i-ar fi plăcut să fie pe hârtia de 500 de lei. Nu știu dacă i-ar fi plăcut cele mai multe dintre discursurile de la grădiniță până la Academie*

care se țin în această zi despre el.

De reținut este și faptul că, anul trecut – în drumul său către un ipotetic Premiu Nobel – scriitorul Mircea Cărtărescu a câștigat Marele Premiu Gregor von Rezzori, la Festivalul Scriitorilor de la Florența, prestigiosul premiu literar acordat pentru cea mai bună carte de ficțiune străină tradusă în limba italiană – volumul „Corpul” din trilogia „Orbitor”, apărut la Ed. Voland, în traducerea lui Bruno Mazzoni.

Mircea ZAHARIA

RAPORT
asupra activității desfășurate de
Sindicatul din Învățământ Neamț,
în anul 2016

Pag. 2-3

STRATEGIA
Sindicatului din Învățământ
Neamț, pentru anul
2017

Pag. 4

Raport privind activitatea desfășurată de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în anul 2016

Activitatea Sindicatului din Învățământ Neamț s-a desfășurat în anul 2016 sub conducerea Consiliului Județean al S.L.L.I.C.S. Neamț și coordonarea Biroului Operativ, conform STATUTULUI și în concordanță cu Strategia 2013 – 2018 aprobată de Conferința Județeană a Sindicatului.

Privind retrospectiv, putem afirma că am parcurs o perioadă de instabilitate în care schimbarea unui guvern politic cu un guvern tehnocrat a dus, în plan sindical, la schimbarea modalităților de acțiune, fiind necesare noi abordări în promovarea intereselor membrilor de sindicat, în negocierea revendicărilor ce au avut ca obiectiv ridicarea condiției sociale a lucrătorilor din învățământ.

ACȚIUNI REVENDICATIVE

Când vechile acorduri privind Legea salarizării unitare negociate cu Guvernul Ponta au fost abandonate de noul Guvern tehnocrat, ne-am alăturat sindicatelor, membre F.S.L.I. și am participat în zilele de 18 și 19 aprilie 2016 la pichetarea Guvernului României, protestând față de tergiversarea legiferării Legii salarizării personalului plătit din fonduri publice.

A urmat apoi o perioadă de negocieri, s-a avansat un nou proiect de lege care a fost respins însă de primul-ministru Dacian Cioloș și înlocuit cu o ordonanță de urgență inechitabilă, nerealistă și care, în loc să corecteze greșelile de abordare salarială în sectorul bugetar, le-a accentuat prin ajustări ce micșorau nivelul salarial pentru unele categorii de personal din învățământ.

După ultima negociere, privind salarizarea, ce a avut loc în 30 mai 2016 între reprezentanții sindicatelor din învățământ și reprezentanții Ministerului Muncii, propunerile avansate de Guvern au fost respinse de sindicate și, astfel, în ziua de 1 iunie 2016, federațiile reprezentative ale sindicatelor din învățământ, reprezentanți ai părinților și elevilor au organizat la București o amplă acțiune de protest la care au participat aproximativ 15.000 de angajați ai sistemului de educație. Sindicatul din Învățământ Neamț a participat la acest protest cu 150 de membri de sindicat care s-au alăturat celor nemulțumiți de:

- grila de salarizare propusă de Guvern;
- nerespectarea Legii Educației Naționale, privind alocarea a 6% din PIB pentru educație;
- neasumarea unei Legi a salarizării unitare echitabilă, fundamentată pe principii corecte, astfel încât fiecare categorie socio-profesională să fie poziționată în grila de salarizare în funcție de rolul pe care îl are în dezvoltarea societății.

Ne-am fi dorit să avem până la finalul anului 2016 o Lege a salarizării unitare care să situeze educația pe o treaptă superioară în sectorul bugetar și să elimine actualele inechități și dezechilibre din salarizarea personalului din sectorul public. Actualul sistem de salarizare din învățământ este complet nemotivat, nu încurajează performanța profesională și nu atrage către acest sector vital, tineri cu vocație pentru profesia de dascăl.

Cu acest mesaj am mers în fața Prefecturii Neamț în 24 octombrie 2016, unde aproximativ 200 de membri de sindicat și liderii lor din unitățile școlare ale județului Neamț au adus în atenția reprezentanților Guvernului în teritoriu gravele probleme nerezolvate ale sistemului de educație.

DIALOG SOCIAL

Pe lângă problema extrem de importantă a salarizării, Sindicatul din Învățământ Neamț a fost preocupat să asigure o cât mai bună reprezentare a intereselor membrilor săi de sindicat în cadrul structurilor de dialog social, prin:

1. COMISIA PARITARĂ de la nivelul I.S.J. Neamț, în care s-au pus în discuție și s-au rezolvat probleme ce au apărut în aplicarea Contractului Colectiv de Muncă, în mișcarea personalului didactic, în desfășurarea concursului pentru obținerea gradației de merit, în executarea hotărârilor judecătorești, în modul de aplicare a legislației specifice învățământului;
2. CONSILIUL CONSULTATIV din cadrul I.T.M., unde s-au clarificat unele aspecte ce priveau Contractul Colectiv de Muncă;
3. COMISIA DE DIALOG SOCIAL de la nivelul PREFECTURII NEAMȚ, în care s-au rezolvat probleme ce vizau salarizarea, decontul navetei cadrelor didactice, relația administrație locală – instituție de învățământ.

ACTIVITATE JURIDICĂ

În anul 2016, activitatea juridică a Sindicatului din Învățământ Neamț a urmărit, pe de o parte, creșterea gradului de informare a membrilor de sindicat privind legislația specifică sistemului de educație și pe de altă parte, o cât mai bună reprezentare a intereselor și apărare a drepturilor tuturor lucrătorilor din învățământul nemțean. Astfel:

- s-au realizat periodic, prin intermediul poștei electronice, informări asupra actelor normative sau administrative cu caracter normativ;
 - s-a răspuns direct unui număr de 78 de întrebări, petiții, mesaje, pe teme juridice, adresate de membrii de sindicat sau de conducerile unităților școlare;
 - s-au elaborat și promovat, prin intermediul FSLI, propuneri/amendamente la acte inițiate de autoritățile centrale cum ar fi: Metodologia privind mișcarea personalului didactic. Metodologia privind acordarea gradației de merit, Metodologia de organizare și desfășurare a concursului pentru ocuparea funcției de director și director adjunct în învățământul preuniversitar, precum și la Legea salarizării;
 - s-au înaintat propuneri pentru noul Contract Colectiv de Muncă Unic la Nivel de Sector de Activitate – Învățământ Preuniversitar;
 - s-a realizat, prin avocat, consilierea permanentă și asistența juridică celor ce au solicitat și s-au inițiat acțiuni în justiție, acolo unde s-a impus.
- Am fost preocupați în aceeași măsură de câștigarea drepturilor de natură salarială și astfel:
- s-a finalizat acțiunea inițiată în 2015 prin care am obținut dobânda legală ca urmare a eşalonării drepturilor câștigate prin hotărâri judecătorești conform Legii 330/2009, pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010 (148 dosare);
 - s-a inițiat și depus pe rolul instanțelor acțiunea prin care solicităm, pentru personalul didactic și didactic auxiliar, dobânda legală aferentă sumelor reprezentând creșteri salariale câștigate prin hotărâri judecătorești, conform Legii 285/2010 pentru perioada 01.01.2011 – 13.05.2011; (113 dosare);
 - s-a monitorizat modul în care s-a aplicat Legea 85/2016 prin care s-a acordat creșterile salariale calculate pentru perioada 01 oct. 2008 – 13 mai

REMEMORĂRI REMÎTERE □ REMEMORĂRI REMÎTERE □ REMEMORĂRI REMÎTERE

Ianuarie 2017

1/1432 – d. **Alexandru cel Bun**, voievod, înmormântat la Mănăstirea Bistrița.

■ 1/1942 – n. **Ecaterina Mihăilă** (n. Mocanu), la Roman, poetă, teoretician literar, doctor în filologie. După absolvirea Liceului „Otilia Cazimir” din Roman (1959) și a Facultății de Filologie a Universității din București (1967), a devenit cercetătoare la Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”. A debutat cu studiul „Metode matematice în analiza operei literare”, în volumul colectiv „Analiză și interpretare” (1972). Co-

laborări:

„Cahiers de linguistique theorique et appliqué”, „Limba română”, „Limbă și literatură”, „Revue roumaine de linguistique”, „Revista de istorie și teorie literară”, „Studii și cercetări lingvistice” ș. a

■ 2/1890, **Ion Creangă** a fost înmormântat în Cimitirul „Eternitatea” din Iași.

■ 8/1931 – n. **Victor Pată**, la Galați, jurist, doctor în drept cu teza

„Mijloace de prevenire și combatere a infracțiunilor săvârșite de minori” (1983). Absolvent al Liceului „Vasile Alecsandri” din localitatea natală și al Facultății de Drept a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. A fost judecător la Tribunalul din Suceava (1953-1967), președinte al Tribunalului din Botoșani (1968-1978), vicepreședinte (1979-1989) și președinte (1990-1994) al Tribunalului Neamț, judecător la Tribunalul Neamț; conferențiar universitar la Facultatea de Drept a Universității Particulare „Mihai Eminescu” din Botoșani. Membru al Societății Științifice de Drept din România. A elaborat peste 30 de lucrări și a participat cu comu-

nicări la reuniuni de specialitate din țară și la Geneva, Elveția.

■ 8/1940, n. **Virgil Savin**, în Ghindăoani, Neamț, inginer, a absolvit Liceul „Petru Rareș” din Piatra-Neamț și Institutul Agronomic „Ion Ionescu dela Brad” din Iași. Este autor a patru cărți despre ținutul natal („Râuri albe”; „Călător în timp”, „Dealuri ghindăuane I-II” și s-a îngrijit de editarea lucrării monografice „Viața filosofului Vasile Conta”, de Mihai David-Ghindăoani.

■ 11/1947 – n. **Viorel Grimalschi**, la Podoleni, Neamț, pictor, grafician și monumentalist, profesor la secția de artă murală a Universității de Arte din București (din 1990). A absolvit Liceul de Muzică

Raport privind activitatea desfășurată de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în anul 2016

2 011 și personalului didactic și didactic auxiliar care nu a beneficiat de aceste drepturi în baza unor hotărâri judecătorești;
 - s-a inițiat și depus pe rolul instanței, acțiune prin care se solicita acordarea distincției și premiului „Gheorghe Lazar”;
 - s-a urmărit punerea în executare, în integralitate, a sentințelor civile, definitive, în anul 2016.

În vederea respectării prevederilor legale, a reglementării unor situații concrete, a semnalizării problemelor din sistem, Sindicatul din Învățământ Neamț a recurs la interpelarea autorităților publice prin adrese, scrisori, petiții și chiar proteste, demersuri inițiate în interesul membrilor săi de sindicat, în special, și al salariaților din învățământ, în general.

FORMARE CONTINUĂ

Și în acest an ne-am străduit să asigurăm membrilor noștri de sindicat accesul la activități de formare continuă, atât prin programele Centrului Național de Formare F.S.L.I. cât și prin cele proprii.

Astfel, Sindicatul din Învățământ Neamț în colaborare cu Societatea Națională de Crucea Roșie – Filiala Neamț a organizat în anul 2016 cursuri de prim ajutor de care au beneficiat un număr de 524 membri de sindicat din 31 unități școlare. Este de menționat faptul că Sindicatul a subvenționat 50% din costurile acestor cursuri pentru a permite înscrierea unui număr cât mai mare de membri la aceste activități.

De asemenea, pe parcursul acestui an am pregătit și transmis către F.S.L.I. materialele necesare acreditării programului de formare „Dialog social și leadership în educație”, program modular realizat prin stagii nondisciplinare, acreditat prin OMENCS nr. 4094/09.06.2016 și pe care îl vom pune la dispoziția celor interesați, începând cu luna februarie a anului 2017.

PROIECTE ȘI PARTENERIATE

Anul 2016 a fost anul în care am desfășurat activități ce au avut ca obiectiv asigurarea sustenabilității Proiectului „Promovarea prin activități

inovatoare a egalității de șanse și de gen în cadrul organizațiilor partenerilor sociali, cu accent pe instituțiile de educație” POSDRU/97/6.3.S/63072.

Aceste activități au urmărit funcționarea celor 32 de puncte de informare înființate în unitățile școlare, funcționarea Platformei multi – regionale de comunicare și distribuirea „Ghidului privind egalitatea de șanse și de gen în România” și a broșurii „Equal”.

Nu în ultimul rând, semnalăm faptul că anul 2016 ne-a dăruit un parteneriat de suflet cu FEDERAȚIA SINDICALĂ A EDUCAȚIEI ȘI ȘTIINȚEI din REPUBLICA MOLDOVA. Cele două întâlniri (Chișinău 19 - 22 mai 2016 și Piatra Neamț 15 -18 decembrie 2016) au prilejuit schimburi utile de experiență și de bune practici și au stabilit premisele unor viitoare colaborări.

Proiectul „ SPARTACHIADA PROFESORILOR” inițiat de Alianța Sindicatelor din Învățământ Suceava a ajuns la ediția a IV-a, câpătând dimensiunea unei competiții interjudețene. În perioada 16 - 18 septembrie 2016, un grup de 10 dascăli neamțeni, membri ai Sindicatului din Învățământ Neamț s-au aliniat alături de colegi din județele Suceava, Bacău, Vrancea la startul competițiilor sportive de volei, tenis de câmp, tenis de masă și badminton, obținând locul II cu echipa de volei masculin, demonstrând că astfel de inițiative ar putea fi o bună pledoarie pentru creșterea investițiilor în bazele sportive școlare la care să aibă acces atât elevii cât și profesorii.

ACTIVITĂȚI PRIVIND ÎMBUNĂTĂȚIREA SERVICIILOR

Consecvenți principiului solidarității sociale, organizația noastră a acordat sprijin financiar membrilor de sindicat aflați în dificultate, sub formă de ajutor în caz de boală, deces, calamitate etc.

De asemenea, prin semnarea unor parteneriate cu agenți economici, am pus la dispoziția tuturor celor ce au solicitat, oferte speciale și produse adresate personalului didactic (Garanti Bank) precum și carduri de reducere prin care am urmărit facilitarea achiziționării de produse la prețuri accesibile (Lukoil, Farmaciile „Ardealul”, Clinica Micromedica, Teatrul Tinerețului).

O altă prioritate pentru sindicatul nostru a fost asigurarea biletelor de odihnă și tratament, la prețuri promoționale, negociate de sindicat cu operatorii de turism în bazele confederațiilor sindicale sau ale altor agenții. Astfel, și în anul 2016, peste 240 de membri ai Sindicatului din Învățământ Neamț s-au putut bucura, împreună cu familiile lor, de concedii pe litoralul românesc sau în stațiuni balneoclimaterice pentru odihnă sau pentru refacerea capacității de muncă.

Desigur că raportul nu a cuprins toate activitățile ce au fost generate de contextul politic, social, economic care ne-a influențat, într-un fel sau altul, demersul sindical. Problemele din învățământ sunt multe și greu de rezolvat, dar împreună vom reuși, poate, în anul viitor să facem pași importanți în rezolvarea doleanțelor tuturor celor care slujesc învățământul neamțean.

Gabriela GRIGORE, Secretar General al S.L.L.I.C.S. Neamț

REMEMORĂRI REMIȘERE □ REMEMORĂRI REMIȘERE □ REMEMORĂRI REMIȘERE

Ș i Arte Plastice din Iași și Institutul de Artă Plastică „Nicolae Grigorescu” (1971). A participat la toate expozițiile de pictură municipale și republicane deschise în București (1970-1990). Membru al U. A. P., din 1975. Personale (1975-2002);: Galeria „Orizont” „Simeza”, Primăria sectorului 3, Centrul Cultural Mogoșoia; expoziții colective în țară (1979-2008): Alba-Iulia, Bacău, Buzău, Craiova, Timișoara și peste hotare (1976-2007): Atena, Belgrad, Glasgow, Helsinki, Londra, Moscova, St. Petersburg, Roma, Veneția, Franța. Premii (1979-2005): Premiul I la Cagnes-sur-Mer, Franța; Premiul

„Le Mention speciale du jury” pentru pictură; Premiul „Pământul Salonului de Artă, București; Premiul U. A. P pentru artă monumentală.

■ 12. 01. 1947 **Mihai Șurubaru**, la Buhuși, Bacău, profesor, publicist. După absolvirea școlii generale și a liceului în Buhuși (1965), a absolvit Facultatea de Istorie a Universității din Iași, (1970), doctor în istorie (2000). A predat istoria la școli din Piatra-Neamț, metodist și membru al Consiliului consultativ al I. Ș. Neamț; președinte al S. Ș. I., Filiala Neamț. Cărți; „Sinteze și teste de istorie. Capacitate”; „Identitate restituită. Școala Nr. 2 din Piatra-Neamț”, I-IV; „Contribuția învățăto-

rilor din județul Neamț la realizarea Marii Uniri”; „Dirigenția” I-II (colab.); „Liceul «Petru Rareș» din Piatra-Neamț în anii Primului Război Mondial”; „Istoricul Vetrei-înconjurătoare a Mănăstirii Neamț-Secu”; „Piatra-Neamț în anii Primului Război Mondial (1914-1918)”; „Băncile populare din județul Neamț” ș. a.

■ 17/1977 – n. **Laurențiu Di-mișcă**, la Piatra-Neamț, artist plastic, absolvent al Liceului de Artă „Victor Brauner” (1995) și al Universității de Artă din Cluj-Napoca (2000), master în pictură, la aceeași Universitate (2002). Este membru al Asociației Internaționale Art en Marche, Paris (2003). Expoziții per-

sonale (2 0 0 3 - 2 0 0 7) : Bacău, Bârlad, București, Galați, Palatul Parlamentului din București, Galeria „Apollo”.

Roanne – Franța, Castelul Bealieu – Franța, Eindhoven, Lyon, Lapalisse – Franța, Club Conti, Milano, Galeria „Aripa”, Torino, I. C. R. din Budapesta, Praga, Galeria „Cozia”, Belgia.

*Constantin TOMȘA
(Continuare în pag. 4)*

Strategia Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, pentru anul 2017

Strategia Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, pentru anul 2017, face parte integrantă din Strategia Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, pentru anii 2013 – 2018, aprobată în cadrul Conferinței Județeană a SLLICS Neamț din 22.06.2013.

Obiective:

1. Implicarea în elaborarea, aplicarea și respectarea legislației pentru învățământ precum și a celei referitoare la relațiile de muncă;
2. Menținerea locurilor de muncă prin revenirea la norma didactică de predare și la normativele de muncă de dinaintea apariției Legii nr. 1/2011;
3. Asigurarea unor condiții decente de muncă;
4. Elaborarea unei noi legi a salarizării în sectorul bugetar prin care să se obțină majorarea veniturilor, atât pentru personalul didactic și didactic auxiliar cât și pentru personalul nedidactic;
5. Păstrarea unității sindicale la nivel județean, federativ și confederativ;
6. Creșterea eficienței managementului organizației sindicale;
7. Promovarea fermă în cadrul organizației a principiului solidarității;
8. Creșterea nivelului de profesionalizare a liderilor și membrilor de sindicat.

Acțiuni:

1. Acțiuni în instanță:
 - Promovarea de acțiuni în instanță pentru recuperarea sumelor provenite din dobânda legală cuvenită pentru drepturile salariale câștigate în instanță;
 - Inițierea de acțiuni în instanță pentru o salarizare corectă a personalului nedidactic, dacă este cazul.
2. Implicarea în executarea hotărârilor judecătorești deja pronunțate, prin:
 - Elaborarea de cereri de punere în executare a hotărârilor judecătorești, adresate angajatorilor;
 - Discuții directe cu ordonatorii de credite;
 - Plângeri penale;
 - Executări silite.
3. Intervenții pe lângă ordonatorii de credite pentru plata la timp a salariilor.
4. Aplicarea corectă și unitară în toate unitățile de învățământ prin decizii ale Comisiei paritare ISJ Neamț – Sindicat, a conținuturilor documentelor normative elaborate pentru învățământ.
5. Intervenții directe pe lângă ordonatorii de credite pentru a se preveni abuzurile în aplicarea actelor normative elaborate pentru învățământ.
6. Implicarea în promovarea unui dialog social real prin participarea activă în structurile de dialog bipartit și tripartit al unor instituții ca ITM, AJOFM, CAS, Comisia paritară de la nivelul ISJ Neamț, Comisiile paritare din unitățile școlare, Comisia de dialog social de pe lângă Prefectura Neamț,

Comisia de autorizare a furnizorilor de formare profesională pentru adulți, Comisia pentru egalitate de șanse precum și prin participarea ca observatori în Consiliul de administrație al ISJ Neamț, Consiliile de administrație ale unităților școlare, Comisiile de disciplină din unitățile școlare, Colegiul de disciplină de pe lângă ISJ Neamț, Comisiile pentru acordarea gradatilor de merit și cea pentru mobilitatea personalului didactic.

7. Promovarea unui dialog permanent cu alte organizații sindicale, cu organizațiile de elevi, studenți și părinți precum și cu ONG -urile care se implică în proiecte ce vizează educația.

8. Punerea în dezbaterea Comisiei de dialog social de pe lângă Prefectura Neamț a unor teme fundamentale pentru sistemul de învățământ (structură, finanțare, normare, salarizare, condiții de muncă, protecție socială).

9. Informarea permanentă a membrilor de sindicat despre acțiunile organizate de către sindicatul județean, federație și confederație prin intermediul mass-media, a revistei Apostolul, a site-ului sindicatului, comunicate și materiale trimise prin poșta electronică în unitățile școlare și liderilor de sindicat sau prin întâlniri directe cu membrii de sindicat.

10. Consultarea membrilor de sindicat la luarea deciziilor care vizează declanșarea unor eventuale mișcări revendicative.

11. Implicarea în mișcarea sindicală națională și internațională prin participarea la acțiunile organizate de federație și confederație.

12. Demersuri pe lângă ISJ Neamț, Ministerul Educației și alte instituții pentru rezolvarea unor probleme punctuale ale membrilor de sindicat.

13. Consolidarea grupelor sindicale din școli prin reorganizarea lor în cazul restructurării rețelei de învățământ și prin acordarea de asistență în vederea organizării alegerilor de noi birouri sindicale, acolo unde este cazul.

14. Consilierea membrilor de sindicat cu privire la drepturile lor, ce decurg din legi și alte acte normative.

15. Mediarea unor eventuale stări conflictuale între membrii de sindicat și conducerile unităților școlare.

16. Solidarizarea cu membrii de sindicat aflați în dificultate prin derularea programului de ajutoare sociale.

17. Identificarea unor surse de finanțare naționale și europene pentru proiecte educative și sindicale.

18. Organizarea și derularea unor activități de formare profesională și sindicală (cursuri, simpozioane, dezbateri, ateliere de lucru).

19. Identificarea posibilităților de a realiza parteneriate sociale avantajoase pentru membrii de sindicat.

20. Schimburi de bune practici naționale și internaționale.

21. Organizarea unui referendum privind cotizația de sindicat

22. Înființarea unei agenții de turism a sindicatului.

23. Asigurarea de bilete de odihnă și tratament pentru membrii de sindicat la prețuri avantajoase.

24. Recenzarea anuală a membrilor de sindicat.

Președintele SLLICS Neamț,
Prof. Gabriel PLOSCĂ

REMEMORĂRI REMÎTERE □ REMEMORĂRI REMÎTERE □ REMEMORĂRI REMÎTERE

(urmăre din pag. 3)

Lucrări de artă monumentală în tehnica sgraffito: Cluj-Napoca, Dealul Mare, Piatra-Neamț. Premiul U. A. P. la Bienala „Lascăr Vorel”, Piatra-Neamț.

■ 16/1961 Vichentie (Vasile)

Amariei, în Hangu, stareț la mănăstirea Secu. Institutul Teologic Universitar din Sibiu (1990) teza

de licență cu tema: „Păcatul și epiti-mia în actul Spovedaniei”. La începutul anului 1983, intră în obștea Mănăstirii Bistrița – rasofor, primind numele de Vichentie (1983), tuns în monahism sub același nume (1984). În toamna anului 1985 a fost hirotonit ierodiacon, transferat ca diacon slujitor la Catedrala Mitropolitană din Iași (1990) și, după un an de zile, stareț la Sfânta Mănăstire Secu. Hirotonit ieromonah, i se acordă rangul de protosinghel și, din 18 august 1998, devine arhimandrit.

Organizează, în fiecare toamnă din ultimii cinci ani, un simpozion național despre rolul lăcașului de cult în viața religioasă a Țării Moldovei, făcând cunoscută istoria

Mănăstirii Secu și în special cea a schitului Nifon. A editat două numere ale Buletinului Informativ al Simpozionului, precum și cartea: „Istoria sfințelor mănăstiri Neamț și Secu” a arhimandritului Andronic Popovici.

■ 24/1991 – d. **Iulian Antonescu**, la București (n. 26. 07. 1932, la Piatra-Neamț, v. fișa lunii iulie.)

■ 25/1925 – n. **Traian Cicoare**, la Văgiulești, Mehedinți, (d. 2 07.2007, la Piatra-Neamț), profesor, publicist. Trimis cu domiciliul forțat în Regiunea Bacău (1953), va fi profesor la mai multe școli din județul Neamț (Dragomirești, Ivaneș, Hlăpești). În 1969, pentru scurt timp, inspector la Comitetul de Cultură și

Artă al Județului Neamț, iar din 1970, revine în învățământ (Liceul Pedagogic, Școala Nr. 9, Liceul „Călinistraț Hogaș”, Liceul Industrial Nr. 3, azi, Colegiul Tehnic „Gheorghe Cartianu”). A publicat numeroase articole în ziarle „Acțiunea”, „Ceahlăul”, „Monitorul de Neamț”, „Realitatea” și în revistele de cultură din Neamț: „Asachi”, „Antezeze”, „Apostolul”, „Țara Hanguului”, „La Tazlău”. Prin grija lui

Creștinul Mihai Eminescu: Cine combate Biserica, numai român nu e!

Acum 167 de ani, pe data de 15 ianuarie 1850, venea pe lume Mihai Eminescu, „cel mai mare poet pe care l-a ivit și-l va ivi vreodată, poate, pământul românesc”. Fără Eminescu, am fi fost mai săraci, mai goi, mai puțin români. Și-a închinat viața slujirii neamului său, pe care l-a iubit ca nimeni altul, arzând ca o flacără pentru idealul libertății și unității naționale.

Este adevărat că Eminescu a fost un mare patriot, dar a fost și un apărător al Bisericii Ortodoxe. Mărturia lui rămâne peste veacuri, ca un adevărat testament, scris parcă anume pentru cei care se încăpățânează încă să-l considere ateu.

Biserica răsăriteană e de optsprezece sute de ani păstrătoarea elementului latin de lângă Dunăre. Ea a stabilit și a unificat limba noastră într-un mod atât de admirabil, încât suntem singurul popor fără dialecte propriu-zise; ea ne-a ferit în mod egal de înghițirea printre poloni, unguri, tătari și turci, ea este încă astăzi singura armă de apărare și singurul sprijin al milioanele de români cari trăiesc dincolo de hotarele noastre. Cine-o combate pe ea și ritualurile ei poate fi cosmopolit, socialist, republican universal și orice i-o veni în minte, dar numai român nu e. (Mihai Eminescu, „Liber-cugetător, liberă-cugetare”, „Timpul”, 2 februarie 1879, în „Opere”, 1989, vol. X, p. 187)

De asemenea, o mărturie din 1886, din ultima parte a vieții poetului, confirmă legătura acestuia cu Divinitatea. În acea perioadă, Eminescu se afla la Mănăstirea Neamț, unde a cerut să fie spovedit și împărtășit de un preot. Evenimentul a fost consemnat de un duhovnic al mănăstirii pe un Ceaslov, în data de 8 noiembrie 1886, chiar de ziua Sfinților Voievozi Mihail și Gavriil. Potrivit cercetătorului Nae Georgescu, după ce a primit Sfânta Împărtășanie, Eminescu a sărutat mâna preotului, spunându-i că ar vrea să fie îngropat la țarmul mării, lângă o mănăstire de maici, și să asculte în fiecare seară cântarea „Lumină lină”.

Iată și consemnarea din anul 1886: „Pe ziua de Sfinții Voievozi în anul 1886 m-au chemat la M-rea Neamțu, la bolniță, și l-am spovedit și l-am împărtășit pe poetul M. Eminescu. Și au fost acolo Ion Gheorghiu, din Crăcăoani, care

acum este primar. Iar Mihai Eminescu era limpede la minte, numai tare posac și trist. Și mi-au sărutat mâna și mi-au spus: «Părinte, Să mă îngropați la țarmurile mării și să fie într-o mănăstire de maici, și să ascult în fiecare seară ca la Agafton cum cântă Lumina lină...»”.

● Clipa mea Mihai Eminescu

În întinericul ateismului comunist, când orice manifestare de patriotism și credință era pe loc înfierată de securitate, versurile poetului național erau ca o gură de oxigen, ca o oază de lumină și speranță. Fosta deținută politic, nemțeanca Aspazia Oțel Petrescu, își amintește cum a fost salvată, în închisoarea de la Mislea, de versurile „Rugăciunii” eminesciene:

„Zăceam într-o disperare neagră, izolată în închisoarea de la Mislea, blagoslovită cu patru ani de detenție peste cei zece executați deja. Singură, într-un pustiu absolut, în total regim de exterminare. De nicăieri niciun ajutor, nicio lumină, nicio speranță. În negura totală, brusc mi s-a iscat în minte «Rugăciunea» eminesciană. Mi-au tot revenit cu obstinație versurile «Înălță-ne, ne mântuie / Din valul ce ne bântuie». A fost începutul recuperării mele. Am realizat cu luciditate că eram în vârtoarea unui val ce mă bântuia și din care nu eram capabilă să mă ridic. Am realizat apoi că doar Sfânta Fecioara Maria mă putea înălța pe aripa rugăciunii și m-am rugat Ei. Am scris despre acest moment apocaliptic din viața mea de întemnițată, dar nevrednica de mine am omis să detaliez acest moment pe care azi îl numesc «clipa mea Mihai Eminescu». Prin versurile sale, el mă luase în experiența sa de credincios, m-a ajutat să-mi aflu diagnosticul și mi-a îndreptat speranța către Crăiasa îngerilor pe aripa rugăciunii sale”. (www.mihai-eminescu.ro)

● Biserica, „maica spirituală a neamului românesc”

La rândul său, marele duhovnic Arsenie Boca era de părere că Eminescu ar fi suferit mai puțin de-a lungul vieții sale dacă ar fi realizat o

unitate între latura sa poetică și cea de viață creștină. „Dacă și concepția poetică ar fi unit-o cu concepția de viață creștină, ar fi suferit mai puțin în lumea aceasta și nu ar fi trecut atâția ani prin iad, era de părere Părintele Arsenie. Dar prin evlavie pe care a avut-o la Maica Domnului, se mângâia și uneori se refugia la mănăstire, cu prietenul lui de suflet, scriitorul Ion Creangă, care avea seminarul de teologie de la Mănăstirea Neamț. Și totuși, Eminescu, prin Maica Domnului, a avut parte înainte de moarte de Sfânta Împărtășanie, după însemnarea care a rămas pe o carte veche de cult, întorcându-se de la gustul amar al atâtor filosofi și credințe deșarte care au stors creierii lui Mircea Eliade și de la cele cu minte scurtă și poale lungi care i-au întinat viața lui Solomon”. (Fragment din cartea „Mărturia mea despre Părintele Arsenie Boca”, – Pr. Petru Vamvulescu)

Cât privește așa-zisa apartenență a lui Eminescu la orice fel de mișcare ocultă, transnațională, cuvintele poetului sunt mai mult decât edificatoare și mai actuale ca niciodată:

Desprețuind Biserica noastră națională și înjosind-o, ateii și francmasonii cum sunt toți, ei ne-au lipsit de arma cea mai puternică în lupta națională; desprețuind limba prin împetrișări și prin frazeologie străină, au lovit un al doilea element de unitate; desprețuind datele drepte și vechi și introducând la noi moravurile statelor în decadență, ei au modificat toată viața noastră publică și privată în așa grad încât românul ajunge a se simți străin în țara sa proprie. Odinioară o Biserică plină de oameni, toți având frica lui Dumnezeu, toți sperând de la El mântuire și îndreptându-și viețile după învățăturile Lui. Spiritul speculei, al vânătorii după avere fără muncă și după plăceri materiale a omorât sufletele. (...) Biserica lui Mateiu Basarab și a lui Varlaam, maica spirituală a neamului românesc, care a născut unitatea limbei și unitatea etnică a poporului, ea care domnește puternică dincolo de granițele noastre și e azilul de mântuire națională în țări unde românul nu are stat, ce va deveni ea în mâna tagmei patriotice? Peste tot credințele vechi mor, un materialism brutal le ia locul, cultura secolului, mână-n mână cu sărăcia claselor lucrătoare, amenință toată clădirea măreață a civilizației creștine. (14 august 1882, Mihai Eminescu, „Timpul”, în „Opere”, Vol. XIII, pp. 168-169)

Irina NASTASIU

REMEMORĂRI REMIȘERE □ REMEMORĂRI REMIȘERE □ REMEMORĂRI REMIȘERE

Constantin Bostan, în 2012, i s-a publicat postum volumul „Oameni, locuri și comori spirituale din Ținutul Neamț”, o selecție din articolele răs-pândite în presă de-a lungul anilor.

■ 26/1912 – n. **Ion Rotaru**, la Slobozia, Roznov, Neamț (d. 1971, București), profesor, publicist. A urmat școala primară în sat, Școala Normală „Gheorghe Asachi” din Piatra-Neamț, Liceul de Băieți din Deva, apoi, licențiat în filozofie, intră în gazetărie (director al cotidianului „Naționalul nou” București. Colaborări: „Adevărul literar și artistic”, „Universul”, „Curentul”. Publică literatură pentru copii

(„Ursulică”, „Urechilă”, „Moara piticilor”, „Povestea lui Ursulică și Năică” ș. a. Autor de manuale școlare pentru clasele I-IV, unele în colaborare.

■ 28/1932 – n. **Ermil Bucureșteanu**, la Slobozia, Roznov, Neamț.

■ 30/1944 – n. **Vasile-Doru**

Ulian, la Frătăuții Noi, Suceava, artist plastic, absolvent al Facultății de Arte Plastice din București (1965), profesor la

Liceul „Mihail Sadoveanu” din Borca și în Piatra-Neamț, președinte al Filialei Neamț a U. A. P. (1990-1992). Expoziții personale la Iași, Bacău, București. Prezent în expoziții județene, bienale, saloane naționale, de grup. Lucrări în colecții de stat și particulare în țară și în străinătate. Premiul U. A. P. la Saloanele Moldovei (Bacău-Chișinău, 1991), la Bienala de Arte Plastice „Lascăr Vorel” din Piatra-Neamț (2005). A participat la 12 tabere de pictură.

■ 31/1882 – n. **Sidonia Hogaș**, la Piatra-Neamț (d. 19. 04. 1976, la Piatra-Neamț). Profesoară, compozitoare, dirijoare, memorialistă, Este fiica lui Calistrat Hogaș. Studii: la

Piatra-Neamț, cu dascăli străluciți, Conservatorul din Iași, având-o profesoară pe Florica Mezincescu. A profesat la Ploiești, iar după Război, la Piatra-Neamț (Școala Particulară de Fete „Eugenia Popovici și Valentina Focșa” ce va deveni Liceul de Fete, în prezent, Colegiul „Calistrat Hogaș”, și la Școala Normală de Băieți „Gheorghe Asachi”). În casa părintească, a organizat o cameră, pentru vizitare, dedicată memoriei tatălui (septembrie 1939). În 1940, publică „Tataia – Amintiri din viața scriitorului Calistrat Hogaș”. A donat statului casa părintească, pentru a fi restaurată și organizată ca muzeu memorial (1967).

Nu cred să existe vreo operă mai de preț decât o viață de om

Mircea Zaharia: *Domnule Alexandru Dobrescu ați fost redactor-șef al revistei Alma Mater, prima noastră revistă studentească postbelică. Din care mai târziu, la Iași, s-au tras, parcă, Dialog și Opinia Studentească. Știu că în 1968 ați fost invitat alături de alți studenți din Cluj, București și Timișoara la o întâlnire cu Ceaușescu, o întâlnire care a dat verde revistelor studențești. Aș vrea să nuanțați puțin subiectul pentru că eu cred că, alături de mediul academic, aceste reviste au dat girului așa-numitei „grupări de la Iași”: Sorin Antohi, Liviu Antonesei, Luca Pițu, Mihai Ursachi, George Pruteanu, Ioan Holban, Emil Brumar, Lorin Vasilovici, Alexandru Călinescu... Ce scriați? Cât de tare funcționa cenzura?*

Alexandru Dobrescu: Dragă Mircea Zaharia, întrebarea ta (îmi permit să te tutuiesc în virtutea faptului că am fost, totuși, colegi de școală) mă întoarce cu aproape o jumătate de veac în urmă, când eram, sper că îți amintești, nepermis de tineri și, deci, fericiți în felul nostru. Întâmplarea pe care o evoci s-a petrecut, trebuie să fac o corectură mărunțică, în primăvara lui 1969. În anul precedent scosesem, împreună cu doi colegi, o revistă, *Gânduri literare*, bătută la mașina de scris în câteva exemplare, în paginile căreia apăreau încercări literare ale colegilor din anul nostru. Bineînțeles că, având stângăciile și naivitățile vârstei noastre de atunci, ea nu s-a bucurat de nici o atenție din partea acelor cărora le era adresată, studenții de la filologie. A beneficiat, în schimb, de atenția unor ofițeri de securitate, care ne-au luat la întrebări, fiind dornici să afle de unde ne venise ideea și cu ce scop o pusesem în practică. Ne-au interogată când mai cu frumosul, când mai amenințători, neuitând să ne atragă atenția că am comis o faptă ilegală, doar statul având dreptul să scoată reviste. Până la urmă, ne-au lăsat în pace, avertizându-ne să nu repetăm cumva gestul, caz în care am fi devenit recidiviști. Și au trecut câteva luni, s-a încheiat și anul al treilea, în vară a avut loc invazia rusească în Cehoslovacia și discursul lui Ceaușescu de la București, care – recunosc – m-a marcat așa de tare, încât, în toamnă, am făcut cerere de primire în partid. Să nu uit: tot în toamnă am mai scos un număr din *Gânduri literare*, despre care însă nu ne-a mai chestionat nimeni. Ideea unei reviste studențești era însă tot mai des invocată și în adunările studențești, și în cele de partid, și în discuțiile cu mai marii Universității, la drept vorbind destul de rezervați în această privință. Și, într-o bună zi, prin primăvară, m-am pomenit chemat la Rectorat și trimis la București, ca reprezentant al studenților ieșeni, la o întâlnire cu conducerea de partid și de stat. Au participat la întâlnire Ceaușescu însoțit de doi activiști și câte un student din centrele universitare. Era un Ceaușescu tânăr și prietenos, preocupat să ne alunge timiditatea lesne de explicat și reușind să destindă atmosfera. După câteva cuvinte de introducere, ne-a întrebat ce ne doare. Am rostit fiecare vreo câteva fraze, a căror idee principală era dorința de a avea reviste ale studenților în principalele centre universitare. Ceaușescu ne-a ascultat cu atenție, zâmbind din când în când, după care a fost de părere că solicitarea noastră e îndreptățită, că partidul o susține și că va cere conducerilor locale să ne acorde întregul sprijin. Apoi ne-a urât succes, ne-a strâns mâinile și a plecat. Asta a fost tot. Întors la Iași, am avut surpriza să constat că se ținu de cuvânt: tot ce înainte mi se spusese că e imposibil, devenise acum la îndemână, centrul universitar și Rectoratul întrecându-se să ajute la cât mai grabnică apariție a revistei studențești. S-a creat un colectiv de redacție, alcătuit din studenți și cadre didactice de la mai multe facultăți, cam prea numeros ca să fie și eficient (noroc că, după vreo zece zile de întâlniri și discuții în contradictoriu, a rămas numai o mână de oameni, aceia dispuși să facă efectiv treabă), am convenit, după îndelungi deliberări să botezăm revista „Alma Mater”, i-am stabilit profilul și struc-

tura, am dat sfoară-n țară după texte, am paginat, am făcut corecturi și, toamna, în fine, publicația a fost tipărită și difuzată. De-a lungul anilor, am participat la facerea mai multor reviste, între care a seriei bilunare a *Convorbirilor literare* și, ulterior, a noilor *Însemnări ieșene*. Însă atmosfera febrilă în care s-a născut *Alma Mater* și emoțiile legate de apariția aceluia prim număr nu le-am mai avut niciodată.

M. Z.: *Ne-am obișnuit să tot spunem: arta prozatorilor, arta poetică, arta culinară... V-ați afirmat, la început în „Convorbiri literare” și apoi în volumele de Foiletoane, ca un critic al criticii, trecând mai târziu la critica literară. Credeți că se poate discuta despre o artă a criticii? Unde ar fi arta: în identificarea obiectului sau în atitudinea față de el? Ce vă interesează mai mult: ideile sau stilul?*

A. D.: Încerci o despărțire a apelor de uscat pe care nu o împărtășesc. Ceea ce numești *critica criticii* nu e decât o diviziune didactică, după obiectul asupra căruia se apleacă un critic. Dar ea e, în esență și în detalii, tot critică literară. Iar critica este – indiferent de obiect – tot o formă a literaturii. Ea nu vorbește în primul rând despre o carte ori despre o operă, ci despre acela care analizează și comentează. Este, ca să zic așa, o confesiune mediată. Asta nu prea se înțelege: că actual critic nu exprimă o judecată impersonală, obiectivă asupra unui obiect literar, ci o opinie strict subiectivă într-o formă cu aparențe de obiectivitate. Nu putem ieși, oricât ne-am sili, din noi înșine – observa cu dreptate un mare eseist francez cu nume de țară. Când scriem despre creația unui autor, când îi descriem zbaterele și contradicțiile, scoatem de fapt la iveală ceea ce exista demult înlăuntrul ființei noastre, zbaterele și contradicțiile, temerile, durerile și speranțele noastre. Omul are această sublimă infirmitate de a nu putea fi decât subiectiv și toate încercările și eforturile de a-și depăși această condiție de existență nu fac decât să o pună mai bine în evidență. Lumea literară a fost serios deranjată acum treizeci de ani, când am publicat un mic eseu despre Maiorescu, bănuind că rostul acestuia era să-l coboare pe mentorul Junimii de pe piedestalul unde-l urcase Lovinescu. Nu s-a băgat de seamă că aparentul mit maioreescianism formulat acolo era o radiografie a propriilor mele frământări legate de rostul și puterile scrisului în general și ale actului critic în special. Îmi compusesem, în fond, un autoportret, încercând să-mi explic neliniștile care, am realizat, nu fuseseră doar ale lui Maiorescu, ci ale tuturor acelor care și-au asumat povara unei asemenea meserii, luând în serios îngrozitoarea idee de a orienta mersul către înaintea al culturii și literaturii. Se prea poate să nu fi fost îndeajuns de explicit atunci, din care pricină am reluat și dezvoltat aceste chestiuni în *Maiorescu și maioreescienii*, detaliind enormele riscuri la care se expune oricine are ambiția de a transforma critica într-o instanță absolută. În critica nu există judecăți definitive sau există atâtea judecăți definitive câte subiectivitățile critice le formulează.

M. Z.: *Ați fost, pentru o perioadă foarte scurtă, Directorul Institutului Cultural Român de la Paris, o instituție care încă nu s-a hotărât dacă se adresează francezilor sau diasporei românești. Deseori, chiar din țară, Institutul Cultural și Ambasadele românești sunt văzute ca niște instrumente de manipulare politică. Cum era/este ICR-ul perceput în Franța? Ați apucat să fiți și un mesager cultural? În ce stadiu se află promisa carte de însemnări asupra spiritului francez?*

A. D.: Chestiunea institutelor culturale românești din străinătate e și complicată, și delicată. Pe vremuri, exista un minister al propagandei, în a cărui grijă cădea și promovarea valorilor culturale naționale în lume. Ceea ce era în firea lucrurilor, pentru că principala datorie a institutelor este să propage cultura română în afara granițelor țării. (De aceea nici nu

Alexandru Dobrescu (n. 1947), critic și istoric literar, titular al cronicii literare la revista *Convorbiri literare* între 1972-1990, doctor în științe umaniste, este autorul a peste 2.000 de cronici, articole, studii și eseuri, tipărite în publicații culturale din țară și străinătate.

A fost redactor-șef al revistei *Convorbiri literare*, director al Editurii *Mydo Center*, cercetător științific principal la Fundația Academică *Petre Andrei*, director al Muzeului Municipal din Iași, profesor al universităților *Petre Andrei* din Iași și *Bacovia* din Bacău. Director al Institutului Cultural Român din Paris. Membru al Uniunii Scriitorilor din România.

Este autorul a mai multe volume de critică și istorie literară: *Foiletoane I* (Cartea Românească, 1979); *II* (Junimea, 1981); *III* (Junimea, 1984), *Introducere în opera lui T. Maiorescu* (Minerva, 1987), *Ibrăileanu – nostalgia certitudinii* (Cartea Românească, 1989), *Maiorescu și maioreescienii* (Albatros, 2004; Premiul Academiei Române), *Detractorii lui Eminescu* (vol. I, ed. Junimea, 2002 – Premiul Mihai Eminescu; vol. II, ed. Floare Albastră, 2006; vol. III, ed. Emolis, 2008) ș.a., al mai multor ediții din scriitorii clasici și traduceri.

Volumul „LA OGLINDĂ. Istoria plagiatelor românești până la 1900” este prima parte a unui proiect mai amplu pe această temă, a fost lansat, în cadrul celei de a VI-a ediții a Târgului de Carte *Libris*, în toamnă, la Piatra-Neamț, și a constituit prilejul interviului alăturat. (M. Z.)

Nu cred să existe vreo operă mai de preț decât o viață de om

Prea înțeleg pentru ce o parte însemnată a activității ICR-ului e constituită din acțiuni de promovare în interiorul României.) E drept că unele dintre valorile promovate aparțin, din pricini pe care nu le mai enumăr, diasporei românești.

Când am ajuns la Paris, m-a surprins faptul că imensa majoritate a celor care asistau la diversele evenimente organizate acolo era alcătuită din românii stabiliți în Franța, iar nu, cum mi s-ar fi părut normal, din francezi. Abia ulterior am aflat motivul: francezii socoteau Institutul Cultural un apendice propagandistic al guvernului. A trebuit să treacă vreo jumătate de an de diligențe pentru a-i convinge că

singurul scop al Institutului era promovarea valorilor culturale românești. Am adus pe scena Palatului Béhague câțiva mari actori, o serie de tineri plasticieni și instrumentiști români de mare valoare, cunoscuți în spațiul european, dar ca și inexistenți în țară, am găzduit o importantă reuniune a Academiei Române cu Academia Franceză, la care au participat mai bine de o sută de intelectuali de frunte, precum și o expoziție cu tablouri inedite ale unei mari pictorițe, Margareta Sterian. Am proiectat o serie de mari scriitori români în ediții bilingve și am găsit și o editură pariziană importantă interesată să colaboreze la realizarea ei, și, mai ales, am început tratativele

pentru organizarea, la Muzeul civilizațiilor, a unei mari expoziții consacrate Culturii Cucuteni. Din păcate, serioasele neînțelegeri cu noul șef al Institutului Cultural, un neavenit rătăcit acolo din motive politice, și cu un politruc din Ministerul de Externe m-au convins că e mai bine să-mi dau demisia.

Cât privește încercarea asupra spiritului francez, pe care ai amintit-o, am strâns tot felul de însemnări, dar încă nu am găsit tonul potrivit ca să le adun într-un întreg. Ca să scrii o carte, nu e suficient să știi ce vrei să comunici; e nevoie să nimeriști și tonalitatea adecvată comunicării. Pe care, cel puțin până acum, n-am descoperit-o. Am ajuns prima dată la Paris acum douăzeci și patru de ani și am stat acolo doar câteva săptămâni, răstimp suficient ca să mă minunez de câte a produs spiritul francez. Eram atât de entuziasmat, încât singura mea preocupare a fost să confrunt impresiile acumulate din lecturi cu realitățile văzute. Graba cu care mă străduiam să vizitez cât mai multe locuri nu mi-a îngăduit să observ decât ceea ce e informațiile acumulate anterior îmi permiteau să observ. Vedeam obiectele din muzee și monumentele prin ochii încețoșați de admirație ai atâtor călători ce bătuseră înaintea mea meleagurile franceze. După ce văzusem Franța cu ochii minții, purtat de mână de impresiile adunate în cărți, o vedeam aieva prin intermediul acelorași lentile livești, fericit că realitatea se suprapunea perfect peste imaginea dobândită în bibliotecă.

A doua ședere în Franța a fost ceva mai lungă, aproape doi ani, răstimp în care am revizitat locurile prin care trecusem înainte, am străbătut altele de pe întreg cuprinsul Franței și, mai ales, am cunoscut o sumedenie de oameni, de toate felurile. Monumentele, muzeele, pinacotecile îți îngăduie să vezi doar trecutul unei nații. Oamenii, în schimb, îți dau măsura dreaptă a prezentului. Mi se pare că, de această dată, am avut ocazia și libertatea interioară de a mă apropia de Franța așa-zicând profundă și despre ea mi-am propus să dau seamă în esul pe care n-am apucat să-l termin. Am descoperit lucruri pentru care odinioară nu avusesem ochi și urechi, copleșit cum eram de tirania bagajului livresc. Și, ca să fiu sincer până la capăt, m-a încercat o oarecare părere de rău la sfârșitul călătoriei, că realitatea vie nu mai semăna de fel cu descrierile din minunatele poezii literare.

M. Z.: Sunteți cunoscut pentru continua dvs. atitudine/stare polemică, pentru plăcerea de a răsturna sau corecta diverse tabuuri. Nu e obositor să te îndoiești tot timpul? Oricum, nu dai de capătul adevărului. În LA OGLINDĂ Istoria plagiatelor românești până la 1900, ca să dau un singur exemplu, îl beștelii undeva pe Călinescu

pentru laudele aduse originalității lui Cezar Boliac și întinselor sale lecturi. Bietul om a luat ca neoașe niște hălci de text însușite din Alfred de Vigny, dar nu-i bai, nu poți citi totul într-o viață de om, nu?

A. D.: Nu cred că e vorba de plăcerea de a contesta, de a contrazice. Doar că mintea mea e astfel construită, încât refuză a primi ceva de-a gata. Ca să judece un punct de vedere și să aibă o opinie asupra-i, trebuie mai întâi să-l răsucescă pe toate fețele, să cântărească și argumentele în favoarea lui, și pe acelea care îi sunt potrivnice. Acest tratament îl îndură nu numai ideile altora, locurile comune ale gândirii, tot ce se cuprinde în încăpătoarea și ademenitoare formulă „moștenirea culturală”, dar și propriile-mi idei, nevoite a convinge mintea că merită să fie luate în serios. Acestei „infirmități” îi datorez lipsa flagrantă de spontaneitate, pe care am încercat și mai încerc să o compensez printr-o coerență logică riguroasă. Nu scriu din inspirație, ci după o îndelungă deliberare, abia la capătul ei fiind în stare să-mi asum o poziție, o atitudine. Textele mele sunt mai întâi elaborate mental și abia pe urmă puse pe hârtie. Exemplul lui G. Călinescu impresionat de lecturile lui Boliac, mai bine zis – de lista numelor înșirate de acesta (și care, în fond, nu-mi aparține, fiind luată de la Paul Cornea), tocmai în acest sens merge, avertizând că aparențele au prostul obicei de a fi amăgitoare, fiind de dorit să le verificăm mereu consistența.

M. Z.: Vorbiți în cartea dvs. și despre efectele benefice ale traducerilor și plagiatului; cel puțin în formarea limbii române literare. Și apoi, o bună bucată de vreme, până s-au impus prin lege noțiunile de autor și proprietate intelectuală, plagiatul nici nu era un fapt oneros. Așa că toată lumea plagia pe rupe, indiferent de profesie, cu o nonșalanță ce viza absurdul: să ne amintim doar de juristul care a plagiat, după un francez, o teză de licență dedicată proprietății literare și artistice... Unde începe plagiatul în literatura română?

A. D.: Păi, începe, precum în toate culturile scrise, odată cu primele texte, în cazul nostru – cronicile. În istoria pe care o știi, am un capitol consistent, în care documentez plagiatele cronicarilor. Singurul care nu s-a înfruptat pe ascuns din scrieri străine a fost Ion Neculce. Și nu pentru că l-ar fi împiedicat propria educație și convingerile morale să o facă, ci pentru că, neștiind limbile de circulație, cronicile altor neamuri îi erau inaccesibile. Am avut însă și cronicari grijulii să-și facă publice sursele, câteodată cu o precizie aproape modernă, precum Miron Costin, ceea ce nu l-a împiedicat, totuși, să se mai și înfrupte pe tăcute din lucrările altora. Fiul său, în schimb, Nicolae, n-a avut nici o strângere de inimă să-și treacă în propriul cont porțiuni semnificative din filele pe care traduse tatăl său. La urma urmelor, hoția, fie că e intelectuală sau altcum, ține și de firea omului. Unii o au în sânge și nici o formă de coerciție nu-i poate lecui, în vreme ce alții, oricât de priincioase le-ar fi împrejurările, rezistă tentației și se mulțumesc doar cu ceea ce le aparține de drept.

M. Z.: Scrieți în „Preliminariile” cărții citate mai sus că plagiatorii care au ajuns pe două coloane s-au recrutat din rândurile ageamiilor; nepricepuți în a-și șterge urmele... Însă adevărații experți în plagiat, singurii cunosători ai „secretelor” meseriei, au fost, sunt și vor rămâne de-a pururi „negustorii cinstiți” de bunuri ale spiritului. Să înțelegem că istoria culturii este opera unor „negustorii cinstiți”? Chiar are dreptate Hașdeu? „Operele originale sunt atât de puține (...), încât românii cei serioși recunosc cu durere că originalitatea este mai mult o dorință, decât o realitate în literatura zisă națională”.

A. D.: Operele cu adevărat originale sunt puține. Extrem de puține. Majoritatea acelora pe care le credem astfel sunt, dacă le cercetăm în profunzime, variațiuni pe câteva teme date. Nu e chiar întâmplător adagiul conform căruia cărțile se fac din cărți. De fapt, chiar așa stau lucrurile. Umanitatea medievală a adăugat doar nuanțe chestiunilor tratate de anticii greci și latini, dar esența lor a rămas neschimbată. Renașterea a nuanțat, la rândul-i, subiectele deja abordate de înaintași, iar modernitatea a procedat la fel cu ceea ce primise de la generațiile de predecesori. În esență, cultura scrisă europeană nu a inventat nici teme, nici forme cu totul noi; și-a însușit, cizelându-le, nuanțându-le, dezvoltându-le, tipare preexistente. O explicație s-ar putea găsi în ceea ce ne place a numi evoluția umanității. Singura evoluție reală este în domeniul tehnologiei. Dar omul de azi nu e nici mai înțelept, nici mai complex sub raport psihologic, nici mai bun decât grecul de acum două milenii și jumătate. Ba, dacă ne gândim bine, s-ar putea să-i fie chiar inferior în unele privințe. Și ce altă mai bună dovadă decât faptul, vizibil cu ochiul liber, că, de două milenii și

A consemnat Mircea ZAHARIA
(continuare în pag. 8)

Nu cred să existe vreo operă mai de preț decât o viață de om

(urmare din pag. 7)

Jumătate, umanitatea repetă cu obstinație toate greșelile trecutului? Ce altceva sunt războaiele de azi, barbariile, aberațiile ideologice, crizele de toate felurile din zilele noastre decât reproducerea la o scară mai largă și cu urmări infinit mai mari ale războaielor, barbariilor și crizelor din care se compune istoria speciei noastre? Omul modern este mai vulnerabil, maladiile îi răvășesc trupul și spiritul într-o măsură infinit mai agresivă decât o făceau în cazul semenilor noștri din antichitate. Însă maladiile acestea existau în nuce încă de atunci, doar că nu ajunseseră în stadiul epidemiilor de azi. Aflată altădată în raporturi incomparabil mai cordiale cu lumea înconjurătoare, umanitatea a devenit, pe măsura trecerii timpului, tot mai slabă în raporturile cu natura. Nu omul ca entitate biologică a evoluat, sporindu-și puterile și capabilitățile, ci maladiile au devenit mai subtile și mai devastatoare. Iar tehnologia, prin care și-a închipuit că poate compensa șubrezirea puterilor, n-a făcut decât să-i dezvăluie fețele neștiute ale vechilor maladii, împotriva cărora nu prea se poate lăuda a fi descoperit soluții de vindecare, ci doar paleative.

M. Z.: *Vrând-nevrând, la atâta bibliografie consultată, plecând de la învățăturile magistrului Jean Oudart de Richesource încoace, ați luat cunoștință cu o mulțime de tehnici de a plagia, atât în sensul de a fura efectiv, cât și în acela de a ascunde urmele raptului. Pe de altă parte, în veacul tehnic în care ne aflăm, s-au inventat fel de fel de programe pe calculator, menite a depista fraudă comisă de la vladică, până la opincă. Credeți că tehnica plagiatului a înregistrat și ea progrese?*

A. D.: De când există scrisul, două au fost soluțiile adoptate de plagiatori: una s-a rezumat la însușirea textuală a creației aproapelui, operațiune calificată de un Michel Schneider drept *hoție de cuvinte*, și ea pretinde că un gând poate fi exprimat în deplinătate sa doar într-o singură haină de cuvinte, a modifica veșmântul însemnând a denatura esența gândului; cealaltă, mai laborioasă, teoretizată de Jean de Richesource în veacul al XVII-lea, susținea că îmbrăcăminte lexicală a ideii este secundară în raport cu înțelesul, că ea poate fi, deci, modificată la o adică și că limba are suficiente resurse pentru a face față cu brio unui asemenea demers. Cele două perspective așa-zicând filozofice asupra relației dintre gândire și limbaj au dat naștere și principalelor forme de plagiat: cel *de cuvinte*, în primul caz, și cel *de idei*, în cel de al doilea, ambele coexistând în bună pace de-a lungul vremii. Mai ușor de pus în practică, plagiatul de cuvinte a fost și continuă să fie cel mai răspândit, dar și cel mai lesne de dat în vileag. Îl poate identifica, la o adică, și un simplu absolvent de gimnaziu. Plagiatul de idei, prin comparație, reclamă un anumit efort intelectual, în primul rând o bună cunoaștere a sinonimiei lexicale, iar dovedirea lui solicită măcar un efort intelectual egal, însă de semn contrar. De aceea și este acest tip de plagiat mai puțin întâlnit, pentru că e mai greu de probat. Apelează la el cu deosebire profesioniștii „umaniștilor”, filozofii, psihologii, sociologii, juriștii, teoreticienii în genere, ca și alte persoane cumsecade. Când am afirmat, în *Istoria plagiatelor românești...*, că maestrul plagiatelor rămân de obicei nedescoperiți, trecând drept negustori cinstiți

de bunuri ale minții, în principal la ei m-am referit, după cum atunci când am făcut referire la ageamii, la plevușca plagiatorilor, la cei răstigniți pe două coloane spre amuzamentul cititorilor, m-am gândit la plagiatorii de cuvinte. Însăși istoria mea este, în ultimă instanță, o consacrare a acestora din urmă.

M. Z.: *Generația noastră a avut șansa să fie nu doar „călare pe două veacuri”, vorba lui Sextil Pușcariu, ci chiar călare pe două milenii. Ca să nu mai vorbesc de faptul că am traversat (traversăm?) două regimuri politice. În afară de faptul că în regimul precedent gramatica era mult mai iubită și mai respectată, ce schimbări importante credeți s-au petrecut în ultimii (acuși) douăzeci și șapte de ani? În sfera libertății de gândire, a scării valorilor, a reperelor noastre fundamentale...*

A. D.: La o privire sumară, schimbările petrecute în lumea noastră par reale și fundamentale, însă, dacă le luăm la bani mărunți, se arată mai degrabă de suprafață decât de substanță. S-au modificat mai cu seamă forme, nu conținuturi, s-a priment parte imediat vizibilă a lucrurilor, coaja, nu miezul. (Ai amintit de suferințele gramaticii în ceasul de față, care sunt simptomul bătător la ochi al unei flagrante involuții. Se vorbește și se scrie tot mai prost românește în toate categoriile de presă, iar vinovată de această situație este în primul rând școala, care produce cu deosebire semianalfabeți, inși care încearcă a suplina gravele lacune de cunoștințe elementare prin tot soiul de diplome, certificate și atestate, adică prin hârtii fără nici o valoare. Trăim, fie că ne place sau nu, o epocă a „formelor fără fond”, similară în multe privințe cu aceea în contra căreia se ridicase Maiorescu. Absolvenții liceelor noastre nu mai au acele minime cunoștințe, care să le permită o corectă orientare în timp și spațiu, nu mai stăpânesc noțiuni primare, nu știu să citească și să înțeleagă un text, să raționeze, să asculte o piesă muzicală, pe scurt – le lipsește ceea ce se cheamă *cultură generală*, singura pe care se poate clădi o carieră profesională cât de cât consistentă. Atitudinea disprețuitoare față de gramatică denotă, în fond, o gravă carență de gândire și cred că ar fi timpul, dacă ne pasă de soarta viitoare a acestui popor, să procedăm la o schimbare din temelii a sistemului de educație. Adică să nu mai vedem în elevi niște becșnici copleșiți de mulțimea obiectelor de studiu, incapabili să asimileze cunoștințe ce au pregătit pentru viață atâtea generații, să nu-i mai „menajăm” oferindu-le din ce în ce mai puține informații, să nu le mai alimentăm credința că a cunoaște va să zică a memora de-a valma fapte, ani, legi și principii, să-i deprindem cu ideea că asimilarea nu înseamnă adătuire, ci înțelegere.)

Ni se tot repetă, în speranța că poate ne-o intra în cap, că schimbarea regimului politic a adus cu sine deplina libertate de exprimare. Și așa e, la prima vedere: nimic nu ne oprește să ne exprimăm în fața celorlalți gândurile. Numai că, în societatea de azi, toată lumea vorbește, și oamenii cu scaun la cap, și aceia săraci cu duhul, dar nimeni nu ascultă. Exprimarea în public a ajuns a fi sinonimă cu vorbirea în deșert. Nimic din ceea ce se spune nu atinge pe nimeni, nu e luat în seamă și nu produce efecte, în bine sau în rău. Vreau să spun că nu există dialog, ci doar o mulțime de monologuri simultane, un vacarm asurzitor și inutil. La ce e bună, în

□ ANIVERSĂRI CULTURALE □ ANIVERSĂRI CULTURALE □ ANIVERSĂRI CULTURALE □

Ianuarie 2017

0 1. **BANCILĂ, VASILE** (1897–1979) pedagog, filosof, eseist; 120 ani de la naștere
01. **ALEXANDRU CEL BUN**, Domn al Moldovei (1400–1432); 585 ani de la moarte
01. **ZIUA ADERĂRII ROMÂNIEI LA UNIUNEA EUROPEANĂ**
03. **CONDURACHI, EMIL** (1912–1987) istoric, arheolog, academician; 105 ani de la naștere
03. **TOLKIEN, J.R.R.** (1892–1973) romancier englez; 125 ani de la naștere
04. **PUȘCARIU, SEXTIL** (1877–1948) filolog, pedagog, publicist, academician; 140 ani de la naștere
06. **HELIADÉ-RĂDULESCU, ION** (1802–1872) scriitor, filolog, filosof; 215 ani de la naștere
06. **TEODOREANU, IONEL** (1897–1954) scriitor; 120 ani de la naștere

08. **GALILEI, GALILEO** (1564–1642) fizician, astronom italian; 375 ani de la moarte
11. **ZIUA ARTEI FOTOGRAFICE ÎN ROMÂNIA**
13. **MAȘEK, VICTOR ERNEST** (1937–2002) estetician, traducător; 80 ani de la naștere
14. **OCTOIHUL**, prima carte tipărită de diaconul Coresi, 460 ani de la apariție
14. **ASLAN, ANA** (1897–1988) medic, academician; 120 ani de la naștere
15. **EMINESCU, MIHAI** (1850–1889) scriitor, academician; 167 ani de la naștere
15. **ZIUA CULTURII NAȚIONALE**
24. **ZIUA UNIRII PRINCIPATELOR ROMÂNE** – Sărbătoare națională
30. **LUCA, ION** (1894–1972) dramaturg, poet, om de teatru; 45 ani de la moarte
31. **MORARU, MARIN** (1937–2016) actor; 80 ani de la naștere /31 ian.

Red.

Nu cred să existe vreo operă mai de preț decât o viață de om

a tari circumstanțe, o astfel de libertate? *Cui prodest?* Ea seamănă mai mult cu o supapă de eliberare planificată a unor energii psihologice și mentale, care – ținute sub obroc – ar avea toate șansele să nască efecte incontrollabile.

Am da dovadă de o imensă naivitate, dacă ne-am închipui că singură organizarea noastră socială actuală a limitat întinderea libertății individuale. Toate organizările sociale, autoritare sau democratice, au avut grijă să-i restrângă posibilitățile de manifestare, stabilind limite (religioase, morale, ideologice) peste care era recomandat să nu se treacă. Ultima în ordine istorică s-a numit „corectitudine politică”, un soi de revanșă a minorității asupra atotputerniceii majorității democratice, prin care însăși ideea de egalitate a oamenilor a fost aruncată în derizoriu. Am fost siliți să ne prefacem limbajul, înlocuind cuvinte și expresii susceptibile de discriminare prin aberații lexicale de tot hazul și jalea, ni s-a impus să ne siluim gândirea, să ne facem că nu mai vedem ceea ce era bățător la ochi, să înglobăm diferențele specifice în genul proximal, ca și cum o astfel de ignorare premeditată a deosebirilor și incongruențelor ar conduce automat la eliminarea lor. Această formă de ipocrizie comportamentală, de care spiritele lucide nu au ezitat să-și bată joc de la primele manifestări, a dominat sfârșitul mileniului al doilea și începutul celui de al treilea, devenind un soi de reflex condiționat al tuturor minților doritoare de recunoaștere oficială. Și lucrurile sunt încă mai grave, tocmai pentru că această distorsiune s-a manifestat pe fondul autismului de care vorbeam anterior. Nu doar că beneficiem de o libertate inutilă, nefuncțională, dar însuși conținutul comunicării pare să se fi pulverizat, semănând tot mai bine cu o formă goală.

M.Z.: *Am băgat de seamă că, de vreo două decenii, nu vă mai preocupați prezentul literaturii, ci ați dat întâietate cercetărilor de istorie literară și culturală. Care e motivul?*

A. D.: La ultimul târg de carte Gaudeamus, un prozator celebru, despre care am scris în tinerețe și pentru care am o stimă neschimbată, m-a interpellat nitam-nisam, reproșându-mi că nu mai scriu despre literatura contemporană, preferând să mă aflu în cercetări de istorie culturală și literară, ba chiar făcându-mă răspunzător, prin această abandonare a datoriei de critic al actualității, pentru starea prezentă a ierarhiilor de valori. Am încercat să explic acum mai multă vreme de ce am renunțat la critica de întâmpinare: pur și simplu, fiindcă am oroare să vorbesc doar ca să mă aflu în treabă. Viața literară, care – în opinia mea – trebuie să însemne schimb de idei, controverse, confruntări de puncte de vedere, argumente și contraargumente, a ajuns un fel de dialog al surzilor. Scriitorii nu mai sunt demult receptivi la critică, simțindu-se în largul lor doar dacă sunt laudați. Nu mai contează de către cine, cu ce pricepere și, dacă vrei, autoritate intelectuală și morală, hotărâtor e numărul de superlative, de preferință absolute, utilizate. Iar criticii, și cei trecuți de prima tinerețe, și aceia din ultimele generații, se întrec a le face pe plac autorilor, salutând cu entuziasm formal orice înseilare cu pretenții de literatură. Cronicarul literar aduce tot mai apăsat cu un agent de vânzări (al editurii sau al autorului), transformând spațiul cronicii literare într-un spațiu de publicitate. Dacă am face o statistică a judecăților de valoare emise asupra producției

editoriale curente, am observa că imensa majoritate o reprezintă elogiile (mai decente ori mai deșănțate) și ar trebui să ne împrietinim până la contopire cu gândul că românii sunt, cum zicea poetul, beletrști prin naștere. Cât privește publicul cititor, copleșit de grijile vieții de fiecare zi, acesta a priceput demult că judecățile de valoare nu mai sunt decât judecăți de prietenii și de interese. Cronica literară, cea mai vie și mai plină de consecințe formă de critică (în pofida inevitabilelor erori de apreciere), nu mai are nici consistența, nici autoritatea de care era atât de mândră; e doar fidelă purtătoare de cuvânt a năzuințelor de glorie literară ce au pus stăpânire pe mintea oricărui cunoscător aproximativ al scris-cititului. Sigur că, într-un teritoriu unde adulația necondiționată s-a generalizat cu nerușinare, iar observația, obiecția, rezerva sau contestarea și negația au toate șansele să treacă drept anomalii, a comenta scrisul contemporan cu măsurile deprinse acum mai bine de patruzeci de ani (și la care mi-e peste puteri să renunț) ar fi de-a dreptul ridicol, precum lupta lui Don Quijote cu morile de vânt. Am preferat, de aceea, să-mi îndrept atenția către vremile apuse, populate, dacă ai răbdarea să le înțelegi, cu personaje măcar la fel de fascinante în vivacitatea lor, marcate de idealuri și ambiții, slăbiciuni și erori prin nimic diferite de ale semenilor noștri de acum. Lumea de ieri îmi pare un fel de nesfârșită repetiție generală pentru spectacolul lumii de azi. Doar că actorii de ieri, chiar și aceia distribuiți în roluri mărunte, de culoare, erau mai convingători, mai firești, mai plini de noblețe, mai determinați și, la urma urmelor, ceva mai școliți decât urmașii lor. Am scris despre oamenii și faptele trecutului cultural cu încredințarea că în cuprinsul lui se află o seamă de răspunsuri la multele întrebări și temeri ale prezentului. Și volumele istoriei detractorilor lui Eminescu, și esul despre Maiorescu, și istoria strămoșilor plagiatului autohton vor să lămurească, pe cât mi-a stat în puteri, de ce suntem în clipa de față cum suntem și nu altfel. N-am abandonat, așadar, fenomenul cultural și literar din imediata apropiere, ci doar l-am privit dintr-o altă perspectivă, în opinia mea mai rodnică în învățăminte decât registratura criticii de întâmpinare.

M. Z.: *Sunteți, cum spuneau bătrânii noștri, un om cu sacii în căruță: aveți un doctorat în științe umaniste, luat magna cum laude pe vremea când doctoratele nu se luau între două sprâuri, aveți o operă recunoscută de un premiu „Mihai Eminescu” și de unul al Academiei, sunteți membru al Uniunii Scriitorilor din România, ba o vreme ați făcut parte și din Comitetul ei director, ați ocupat numeroase funcții de prestigiu, printre care și aceea de Director al Institutului Cultural Român de la Paris, sunteți căsătorit și aveți două fete frumoase și deștepte... De care dintre aceste fapte vă simțiți cel mai mândru? Să nu-mi spuneți că fiecare părinte își iubește toți copiii la fel...*

A. D.: În nici un caz. Sunt, în fond, un ins sentimental și, ca orice sentimental, îmi iubesc familia și copiii, datorită cărora simt că a meritat să exist. Bineînțeles că îmi sunt dragi și faptele mele așa-zicând profesionale, care reprezintă, fiecare în parte, etape ale evoluției (sau involuției?) mele intelectuale. Însă nu cred să existe vreo operă mai de preț decât o viață de om.

□ ANIVERSĂRI CULTURALE □ ANIVERSĂRI CULTURALE □ ANIVERSĂRI CULTURALE □

Februarie 2017

0 4. **BANCILĂ, OCTAV** (1872–1944) pictor; 145 ani de la naștere
07. **ACSAN, ION** (1932–2013) poet, traducător; 85 ani de la naștere
07. **DRUMEȘ, MIHAIL** (1901–1982) scriitor; 35 ani de la moarte
07. **GOLESCU, DINICU** (1777–1830) cărturar iluminist, memorialist; 240 ani de la naștere
07. **HĂULICĂ, DAN** critic de arta, eseist, academician; 85 ani de la naștere
12. **DAVILLA, ALEXANDRU** (1862–1929) dramaturg, prozator; 155 ani de la naștere
13. **CARAGIALI, COSTACHE** (1815–1877) scriitor; 140 ani de la moarte
15. **GIURESCU, DINU C.** istoric, academician; 90 ani de la naștere
16. **MIRBEAU, OCTAVE** (1848–1917) scriitor francez; 100 ani de la moarte

18. **OPPENHEIMER, J. ROBERT** (1904–1967) fizician american; 50 ani de la moarte
19. **ZIUA BRÂNCUȘI**
20. **MALIȚA, MIRCEA** matematician, academician, diplomat; 90 ani de la naștere
20. **MILLE, CONSTANTIN** (1861–1927) scriitor, ziarist; 90 ani de la moarte
22. **ANGHELESCU, MARCEL** (1909–1977) actor de teatru și film; 40 ani de la moarte
23. **VULCĂNESCU, ROMULUS** (1912–1999) etnolog și scriitor; 105 ani de la naștere
25. **MAY, KARL** (1842–1912) scriitor german; 175 ani de la naștere
27. **STEINBECK, JOHN ERNST** (1902–1968) american, laureat Nobel; 115 ani de la naștere
29. **ROSSINI, GIOACCHINO** (1792–1868) compozitor italian; 225 ani de la naștere.

Red.

Simpozionul Interjudețean „Creația eminesciană – operă deschisă”

Colegiul Național „Roman-Vodă” a organizat sâmbătă, 14 ianuarie, în colaborare cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț, cea de-a VII-a ediție a Simpozionului Interjudețean „Creația eminesciană – operă deschisă”. Evenimentul s-a bucurat de parteneriatul Colegiului Tehnic „Ion Creangă” Târgu Neamț, Grupului Școlar Roznov, Liceului Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani și Colegiului Național „Calistrat Hogaș” Piatra Neamț, adresându-se atât elevilor de liceu, cât și cadrelor didactice. Participanții au prezentat lucrări pe marginea creației eminesciene, manifestarea având drept scop cunoașterea, receptarea, înțelegerea și interpretarea operei poetului național.

În argumentul proiectului se arată: „În perioada când a fost revizor școlar pentru ținutul Neamțului, Mihai Eminescu a inspectat, la 26 martie 1876, din ordinul Ministrului, Școala nr. 1 de fete, viitorul Liceu «Sturdza-Cantacuzino», legându-și pentru eternitate numele de istoria actualului Colegiu Național «Roman-Vodă». Am propus această activitate pentru a oferi actualilor cititori – cadre didactice și elevi de liceu, în egală măsură – șansa de a-și exprima opinia, de a interpreta un text literar în afara sferei curriculare sau de a aduce o nouă viziune asupra unui text deja bine cunoscut, literar sau publicistic, de a vorbi despre o operă al cărei conținut nu pare a se fi golit vreodată de sensuri ce-și așteaptă hermeneuții. Respectând valoarea tradiției, autoritatea modelului uman și cultural, legenda țesută în jurul mitului literar românesc,

creăm un arc peste timp, unind sensibilitatea scriitorului din secolul al XIX-lea cu aceea a cititorului din acest secol, mărturie a perenității, a puterii artei de a deveni axiomă culturală. Prin acest proiect, încercăm revitalizarea interesului cititorului tânăr pentru opera eminesciană, ieșirea din șablon și descoperirea unui mare artist, prin implicarea în descifrarea farmecului intrinsec al scriiturii sale”.

În anii următori, organizatorii simpozionului își propun extinde-

rea ariei de participare la nivel interjudețean, zonal și național, în vederea îmbunătățirii calității educației prin formarea profesională, precum și oferirea de noi oportunități de dezvoltare în carieră a cadrelor didactice. (I.N.)

Avanpremieră la Ziua Culturii Naționale

În urbea mușatină, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Societatea Culturală „Clepsydra” și Primăria Roman au marcat în premieră sărbătoarea Zilei Culturii Naționale încă de vineri, 13 ianuarie. În jurul bustului lui Eminescu, amplasat în această vară în fața școlii care îi poartă numele, reprezentanții ai organizatorilor, oficialităților, dar și ai Uniunii Armenilor din România, înconjurați și ajutați de elevi ai școlii, au ținut scurte alocuțiuni, au recitat versuri și au cântat cântece pe versuri de Eminescu.

Cu acest prilej, Primăria Roman a donat Școlii Gimnaziale „Mihai Eminescu” o tapiserie înramată reprezentând un portret al lui Eminescu, lucrare dăruită urbei în

anul 2013 de către Primăria orașului Ștefan Vodă din Republica Moldova, cu ocazia înfrățirii celor două localități. Apoi, sub genericul „La cafea cu Eminescu”, în cancelaria școlii a continuat manifestarea care a marcat trei evenimente distincte: împlinirea a 167 de ani de la nașterea lui Mihai Eminescu, împlinirea a 44 de ani de la înființarea Școlii „Mihai Eminescu” și împlinirea a 10 ani de la înființarea Societății Culturale „Clepsydra”.

specifice și altor discipline, cuprinzând teme atât din fizică, matematică, chimie, cât și a disciplinelor Comunicare în limba engleză, Arte Vizuale și abilități practice la orele de TIC.

„Dintre competențele-cheie sugerate de Comisia Europeană și incluse în noua Lege a Educației Naționale din România, cele formate elevilor prin acest proiect au fost: comunicarea în limbi străine, competențele matematice și competențele de bază în științe și tehnologii (care nu se obțin de obicei în școala noastră, colegiul fiind unul cu profil preponderent industrie alimentară și turism-alimentație publică), competențele digitale, competențele sociale și competențele civice, a învăța să înveți, sensibilizarea și exprimarea culturală. Produsele finale sunt foarte utile la orele de limbă engleză, la orele de dirigiență, de fizică, matematică, protecția mediului, având o mare aplicabilitate practică, cu atât mai mult cu cât sunt folosite într-un liceu tehnologic cu multe clase în care învață viitorii specialiști din domeniul Resurselor naturale și protecției mediului”, afirmă profesor Nadia Cârca.

Implementarea proiectului a avut impact asupra grupurilor țintă – elevii din cele opt școli europene din Spania, Italia, Suedia, Marea Britanie, Franța, Polonia, Turcia și România –, asupra comunităților școlare prin valorificarea rezultatelor, asupra școlilor ca organizații prin creșterea capacității instituționale, dezvoltarea dimensiunii europene prin organizarea demersului didactic axat pe competențele specifice învățării permanente, creșterea prestigiului în comunitatea locală și europeană și asupra unităților școlare din vecinătate prin diseminarea bunelor practici identificate prin proiect. (sursa Ziarul de Roman)

Red.

PANORAMIC ROMAȘCAN

Premiu național și certificate europene pentru Colegiul Tehnic „Danubiana”

Încă o dată, Colegiul Tehnic Danubiana Roman se evidențiază printre școlile premiate și recunoscute la nivel național. Chiar dacă proiectul Comenius SARAH – „Science ARound us Along History”, implementat de școală, s-a încheiat, activitățile au continuat pe platforma eTwinning și anul acesta a obținut certificatele Quality Label și European Quality Label.

Pentru prima ediție a Premiilor Naționale eTwinning 2016, proiectul a fost singurul din județul Neamț care a participat, a fost nominalizat și a câștigat premiul I la secțiunea Matematică și științe, aplicația fiind concepută și trimisă de profesor Nadia Cârca, cea care a coordonat proiectul. Proiectul a obținut anul trecut și premiul I la faza națională a Concursului „Made For Europe”, cu cel mai mare punctaj.

Proiectul a fost realizat într-o manieră integrată, a reunit competențe, cunoștințe, atitudini și valori

INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT

Ziua Culturii Naționale în Neamț

Cu ocazia împlinirii a 167 de ani de la nașterea poetului Mihai Eminescu, Biblioteca Județeană „G. T. Kirileanu” a organizat, pe data de 13 ianuarie, în rotunda Teatrului Tineretului, o seară de poezie românească ce a stat, deopotrivă, sub semnul Zilei Culturii Naționale. La eveniment au participat scriitorii Ion Mușșan (Cluj Napoca), Ioan Moldovan (Oradea), Aurel Pantea (Alba Iulia), Liviu Ioan Stoiciu, (București), Adrian Jicu, directorul Bibliotecii Județene „Costache Sturdza” din Bacău și Emil Nicolae (Piatra-Neamț), invitatul special al serii fiind scriitorul Gavril Țărmure. Portretele critice au fost realizate de Al. Cistelecă și Adrian G. Romila, momentele literare fiind împletite cu acordurile muzicale ale interpreților Alberto Pleșcan (saxofon), Marco Bălău și Armand Popa (chitară), toți trei elevi ai Liceului

de Arte „Victor Brauner” (profesori coordonatori Iulian Stoica și Leonid Ciobanu).

O activitate culturală dedicată comemorării poetului național a avut loc, pe data de 12 ianuarie, și la Biblioteca „Mihai Eminescu” din Bicaz. În cadrul manifestării, prof. Florin Huțanu a susținut expunerea „Cât de bine îl cunoaștem pe Eminescu”, în timp ce conf. univ. dr. Daniel Botez a vorbit despre activitatea publicistică a lui Eminescu („Eminescu, jurnalist. Actualitatea publicisticii lui Eminescu”). Evenimentul a cuprins și momente muzicale susținute de grupul folk „Eu Cred”, care îi are în componență pe Cristina Marin, Elena Ropotoaia și Marius Coșerariu.

Remember Nicolae Labiș

Biblioteca Județeană „G. T. Kirileanu” Neamț a marcat, în cursul lunii decembrie, cei 60 de ani de la trecerea în veșnicie a poetului Nicolae Labiș, oferind în dar cititorilor răvașe cu versuri ale celui care, pe 22 decembrie 1956, la doar 21 de ani, lăsa literaturii române, o moștenire fundamentală.

Așadar, cititorii bibliotecii județene au primit invitația de a-l redescoperi pe Nicolae Labiș și, în același timp, de a se reapropia de valențele poeziei la superlativ.

In memoriam Grigore Vieru

„Basarabia e un copil cu inima în afara pieptului. Inima Basarabiei trebuie pusă la locul ei. Locul ei este limba română, istoria românilor, credința strămoșească” (Grigore Vieru)

În urmă cu 8 ani, la 18 ianuarie 2009, un cumplit accident de mașină curma viața lui Grigore Vieru, poetul „podului de cuvinte”, cel care a cântat toată viața lui dragostea de țară, de limba română și a visat la unirea între frați.

Grigore Vieru s-a născut în familia de plugari români a lui

Pavel și Eudochia Vieru. A absolvit școala de 7 clase din satul natal, urmând școala medie din orașul Lipcani.

În anul 1957 debutează editorial, în timpul studenției, cu o plachetă de versuri pentru copii, „Alarma”, apreciată de critica literară. În 1958 a absolvit Institutul Pedagogic „Ion Creangă” din Chișinău, facultatea Filologie și Istorie, angajându-se ca redactor la revista pentru copii „Scânteia Leninistă” (actualmente „Noi”) și la ziarul „Tânărul leninist” (în prezent „Florile Dalbe”). La 8 iunie 1960 se căsătorește cu Raisa, profesoară de limba română și latină, și se angajează ca redactor la revista „Nistru”, publicație a Uniunii Scriitorilor din Moldova. Între anii 1960-1963 este redactor la editura „Cartea Moldovenească”.

În anul 1968 apare volumul „Numele tău”, cu o prefață de Ion Druță, carte care devine, chiar în anul apariției, obiect de studiu la cursurile universitare de literatură națională contemporană.

În 1973, Grigore Vieru trece Prutul în cadrul unei delegații de scriitori sovietici. Participă la întâlnirea cu redactorii revistei „Secolul 20”: Dan Hăulică, Ștefan Augustin Doinaș, Ioanichie Olteanu, Geo Șerban, Tatiana Nicolescu. Vizitează mănăstirile Putna, Voroneț, Sucevița, Dragomirna și Văratec.

În anul 1974, scriitorul Zaharia Stancu, președintele Uniunii Scriitorilor din România, îi face o invitație oficială, pe care poetul o onorează, vizitând Transilvania, însoțit de poetul Radu Cârneli. În 1977, tot la invitația Uniunii Scriitorilor din România vizitează, împreună cu soția, mai multe orașe din România, între care București, Constanța, Cluj-Napoca și Iași.

În 1988 i se acordă „Diploma de Onoare Andersen”, cea mai prestigioasă distincție internațională în domeniul literaturii pentru copii.

Grigore Vieru a fost una dintre cele mai puternice voci ale Mișcării de Eliberare Națională din Basarabia, textele sale având un rol important în deșteptarea conștiinței naționale a românilor din Basarabia. „Marea poezie românească am descoperit-o nu la școală, pentru că ea era interzisă, ci din proverbele noastre care nu puteau fi interzise, din cântecele noastre populare pe care le auzeam pe la șezătorile la care mergeam cu soră-mea, din ghicitorile noas-

tre... Basarabia e un copil cu inima în afara pieptului. Inima Basarabiei trebuie pusă la locul ei. Locul ei este limba română, istoria românilor, credința strămoșească”, spunea poetul.

De altfel, Grigore Vieru este unul dintre fondatorii Frontului Popular, aflându-se printre organizatorii și conducătorii Marii Adunări Naționale din 27 august 1989. Participă activ la dezbaterile sesiunii a XIII-a a Sovietului Suprem din RSSM, în care se votează limba română ca limbă oficială și trecerea la grafia latină.

În anul 1992, Grigore Vieru a fost propus de Academia Română pentru Premiul Nobel pentru Pace și i s-a conferit titlul onorific de „Scriitor al poporului din Republica Moldova”. În 1995, poetul a fost ales membru al Consiliului de administrație pentru Societatea Română de Radiodifuziune.

Anul următor, de Rusalii, Grigore Vieru a pus pe mormântul mamei sale o piatra funerară comună, cu următoarele epitafuluri: „Pierzând pe mama, îți rămâne Patria, dar nu mai ești copil”, iar pentru sine: „Sunt iarbă, mai simplu nu pot fi”.

Pe 16 ianuarie 2009, poetul a suferit un grav accident de circulație și a fost internat la Spitalul de Urgență din Chișinău. A încetat din viață pe data de 18 ianuarie, la două zile după accident, în urma unui stop cardiac.

La înmormântarea sa, poetul Adrian Păunescu, unul dintre bunii săi prieteni, îi dedica o poezie, din care cităm o strofă doar: „Nefericită vremea noroaielor majore/ Din nou se-așază vamă și graniță-ntre frați./ Așa că pentru drumul pe care-ai să-l străbați/ Îți murmurăm adio și iartă-ne, Grigore...”.

Irina NASTASIU

De ce îl iubim pe bădia Creangă?

de-al nostru, ne-a intrat în sânge. E humuleștean get-beget. Ne-a lăsat Capra cu trei iezi, Harap Alb și Capra cea răioasă și fudulă a Irinucăi, basme și povești nemuritoare. Ibrăileanu, directorul Vieții Românești consemna la vremea lui: „Creangă scrie cum vorbește, românește, țărănește, seamănă cu I. I. Mironescu de la Tazlău”. Așa o fi!

Cine a studențit la Iași, e imposibil să nu fi vizitat Bojdeuca din mahalaua Țicăului, numită și Muntenimea de Sus. Normal, n-a mai prins cele 20 de mâțe jucăușe, pripășite pe lângă casa povestitorului, nici pe motanul cel roșcat cu ochi albaștri, preferatul stăpânului. Pezevenchiul de motan, numit Titu, sărea de pe prag pe clanță și intra în bojdeucă când poftea. N-a mai fost zărit nici Eminescu, care a locuit aici șase luni. Acolo i-a citit Luceafărul, „Doina” lui Creangă, de a plâns acesta în hohote. Absenta la apel și Tinca Vartic, soția fără nuntă a învățătorului, care, cum a murit stăpânul bojdeucii, i-a vândut singurul portret unui seminarist. S-a măritat și l-a uitat pe bădia Creangă. Norocul nostru? Cumpărătorul a fost un om de treabă, a dus portretul la Academie. A stat mult timp în biroul lui G. Călinescu iar după... al doamnei Zoe Dumitrescu Bușulenga, care l-a trimis în Țicău, de unde a fost înstrăinat.

Îl iubim pe bădia Creangă pentru că, numai cu el putem evada în copilărie. Numai cu el se poate hoinări pe coclauri. Exact cum o făceau cei doi amici, Creangă și Eminescu. În filmul regizorului Nicolae Mărgineanu, realizat în '89, rolurile principale au fost realizate de Dorel Vișan și Adrian Pintea. În acel film memorabil este o scenă de profund realism, atunci când cei doi amici se trezesc într-un pod cu fân și Creangă spune: „Hai, bădie, hai că-i joi!”. Erau după un raid făcut prin cărciumile din Țicău: Trei sarmale, Trei calici sau Trei salcâmi. Nu evitau nici Bolta rece, unde se întâlneau Junimiștii.

În sfârșit, îl iubim pe bădia Creangă pentru că a lăsat „limba românească să zburde fermecător prin hărtoapele naturale”. Cuvintele sale au puritatea aceluia bob de rouă care n-a fost atinsă decât de prima rază dumnezeiască de soare. Creangă n-a fost inventat, el a existat întotdeauna, în noi, nemțenii.

Dumitru RUSU

INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT

Nicolae Labiș reiterează mitul poetului veșnic tânăr, prin operă și destin rămâne o uimire și un mister pentru întreaga noastră literatură. Pe linie maternă Labiș este, practic, nemțean, mama lui este născută la Topolița, poetul însuși și-a petrecut multe vacanțe la bunicii materni. Pe cei care vibrează la poezia lui Nicolae Labiș îi îndemn să intre pe site-ul bibliotecii noastre să vadă sau să revadă filmul manifestării de anul trecut, când am avut invitată pe sora

poetului, doamna Margareta Labiș, care a făcut mărturisiri determinante despre opera și destinul celui care ne-a lăsat o moștenire literară inegalabilă, ne-a spus Adrian Alui Gheorghe, directorul Bibliotecii Județene.

În noaptea de 9 spre 10 decembrie 1956, după ce petrecuse alături de prieteni la Casa Capșa și la restaurantul Victoria, aflat în stare de ebrietate, Labiș a plecat să ia un tramvai. Varianta oficială arată că poetul și-ar fi pierdut echilibrul și a căzut între vagoane, decedând pe

22 decembrie, în spital, cu coloana vertebrală secționată și paralizat. Cu toate acestea, mai mulți istorici susțin că Labiș ar fi fost asasinat de către Securitate.

Ziarul local „Flacăra” poate fi răsfoit din nou

Biblioteca Județeană „G. T. Kirileanu” aduce din nou la lumină, prin programul său de digitizare, o publicație periodică locală, a cărei lectură oferă perspectiva oficială, de la acea vreme, asupra unei perioade tulburi din istoria noastră. Este vorba despre ziarul „Flacăra” (organ al Comitetului Județean P.M.R. Neamț și al Comitetelor Provizorii Județean și Orășenesc) în care realități precum războiul ori, mai târziu, colectivizarea erau contonșionate prezentate în publicația ce se înscria în corul propagandistic al regimului ce se pregătea (în 1944) și a reușit ulterior să pună stăpânire pe România. Cele 362 de numere ale publicației, din perioada 1944 – 1964, postate pe site-ul bibliotecii (www.bibgtkneamt.ro, rubrica Biblioteca digitală,

Irina NASTASIU

(continuare în pag. 12)

Domnule Mocanu, salvați-ne!

Pentru persoanele care l-au cunoscut pe profesorul Eugen Mocanu, din Tazlău, cuvintele de mai sus, ce țin loc de titlu, pot să pară, cel puțin, ciudate. Profesorul Eugen Mocanu era un om firav, ca structură fizică, era chiar fragil. Și, atunci, pe cine putea el să salveze? Sunt, totuși, cuvintele ce cuprind în ele cea mai veche și completă amintire, pe care o am din vremea când am fost colega lui de facultate, de an și de grupă.

Se spune că, pentru a fixa o idee, nu e nevoie de cuie, ci de argumente.

Făcând un arc peste timp și, dorind să fixez niște idei despre fostul meu coleg, am încercat să adun argumente. Numai că, n-a fost o întreprindere prea ușoară. De atunci s-au scurs peste 60 de ani. La întâlnirile noastre de promoție: 10, 20, 30, 40, 50, 55 de ani de la absolvirea facultății, când ne-am mai reimprospătat amintirile, Eugen Mocanu n-a fost cu noi. Când am marcat 50 de ani, am fost puțini, dar am reușit să scoatem o carte, în care i-am evocat și pe cei absenți de la întâlnire și pe cei plecați în lumea umbrelor. Pe toți i-am pomenit, și cu toate cele creștinești, în capela Institutului Teologic din Iași. La 55 de ani de la absolvire am fost și mai puțini. Și de data aceasta i-am evocat pe toți cei absenți. Așadar, din „cioburi de amintiri” și din puținele date inserate în cartea promoției noastre, încerc să conturez profilul d-lui Mocanu. Așa-i spunem noi, colegii lui de grupă, *domnul Mocanu*, din respect pentru că era cu vreo 10 ani mai mare ca noi și pentru ce și cât știa. Mi-a rămas în minte o remarcă a poetului, profesorului și matematicianului Cezar Țucu, din Tazlău, dintr-un interviu publicat în Revista „Conta” când, întrebat fiind ce-l leagă de Tazlău, a spus că, acest colț de țară este „Legendarul loc al Creatorului”, amintind mănăstirile ridicate aici și personalitățile care au trăit sau au poposit în această localitate.

Pe lângă cariera pedagogică, de profesor la Școala Generală din Tazlău, dl. Mocanu a fost și creator de literatură, publicând versuri și proză în mai multe reviste și, câțiva ani, până la desființarea temporară, a fost colaborator constant al postului de „Radio Iași” (se întâmplă prin anii '80). Îmi place să cred că dl. Mocanu are locul lui în galeria oamenilor de valoare, care au populat Tazlăul. Poate n-ar fi lipsit de interes ca cineva să-i adune, într-un volum, creațiile literare și reproducerile după picturile realizate de el.

Reluând firul amintirilor, chiar dacă nu mai știu o dată exactă, pot afirma că dl. Mocanu a revenit la facultate în a doua parte a anului 1953, pe când eram în anul I la Facultatea de Filologie a

Universității „Al. I. Cuza” din Iași. Eram în grupa 214 (a treia în ordine numerică), o grupă eterogenă, ca vârstă și ca instrucție: absolvenți de liceu teoretic, pedagogic și tehnic, nume care nu se prea încadrau în regulă: soții de profesori universitari, colegi cu armata făcută, alții după niște ani de serviciu, unii și cu încercări literare publicate. Când a revenit la facultate, ca student deja cunoscut, și Eugen Mocanu a optat pentru grupa noastră, o grupă bună, atât ca performanță școlară, cât și ca atmosferă de lucru și conviețuire. Deși aveam în noi dorința de informare și formare, toți din grupă încheind anul fără restanțe și, unii chiar cu distincții, nu prea ne înghesuim să vorbim la seminarii. Se instaurase un obicei, ce ne convenea de minune. La seminarul de Istoria Literaturii Române și nu numai, cei care eram lângă dl. Mocanu îi șopteam: *salvați-ne*, și dl. Mocanu ne salva. Vorbea toată ora.

IN MEMORIAM prof. Eugen Mocanu

Se făcea o liniște deplină ca să nu ne scape nici o afirmație, nici un argument; uneori luam și notițe. Dl. Mocanu avea unele infirmități fizice, între care și o dificultate în vorbire. Vocea lui nu avea amplitudine, de aceea, nici pe scaun nu se mișca nimeni.

Amintindu-mi de acele momente, gândul mă poartă spre o maximă ce vine din înțelepciunea lumii: *Învățătura e o perlă, o avere mare, pe care rudele n-o pot împărți între ele, nici hoții fura și care nu se împuținează prin dăruire.*

Privind în urmă, aș putea afirma că dl. Mocanu ne-a dăruit nu doar cunoștințele sale pline de rigoare și de inteligență, dar a fost cel puțin pentru mine, un model de generozitate, modestie și calm.

S-a întâmplat ca, odată, să fiu în prima bancă și domnul asistent Dan Hăulică – academicianul de mai târziu – să așeze în fața mea niște volume cu opera lui G. Bacovia. Mi-a arătat o reproducere fotografică, întrebându-mă direct: „ce vă sugerează figura poetului?”

I-am răspuns spontan: „pare un martir”. „Foarte originală și interesantă remarcă”, a fost aprecierea asistentului.

Mi-a cerut să vorbesc despre G. Bacovia și, dacă știu, să recit din versurile lui. Am spus și eu ce știam din lectura poeziilor și din bibliografia parcursă. Am recitat poezia „Liceu”: „*Liceu – cimitir / Al tinereții mele ...*”, în care mă regăseam ca fostă elevă a unui liceu pedagogic, în internatul căruia am trăit patru ani fără încălzire și în cantina căruia

mâncarea de bază era varza fiartă, în care șoricicul cu tot cu păr pe el, ținea loc de friptură. Cred că a fost prima dată când am vorbit la seminar. Îmi amintesc că, în pauză, dl. Mocanu a venit lângă mine și m-a copleșit cu aprecieri și încurajări. Râdea cu poftă, în cascade, când ne povesteau colegii întâmplări hazlii din stagiul lor militar, din luna lor de armată. Era tonic, deschis.

Amintirea care îmi răscolește și astăzi sufletul, a avut un început romantic și un sfârșit tragic. Eram în ultimul an de facultate și am ieșit, ca de fiecare dată, în grup, din universitate, îndreptându-ne spre „Fundatie”. Cei care aveau bursă, se duceau la cantina „Justin Georgescu”, iar eu, care n-aveam drept de bursă, nici acces în cămin, din motive exterioare rezultatelor mele la învățătură, îmi continuam drumul. De cele mai multe ori, mă duceam în piața „Sf. Spiridon” și cumpăram un sfert de pâine neagră, caldă, ce-mi ținea loc de prânz. Apoi, intram în sala de lectură a Bibliotecii Universitare, unde citeam până aproape de orele 16, când aveam, de 3-4 ori pe săptămână seminarii, între orele 16-20. Acolo, în sala de lectură, îl găseam, deseori, pe dl. Mocanu.

Reluând firul amintirii de mai sus, în acea zi „neagră”, așa cum mergeam pe trotuar, în grup, dl. Mocanu s-a ridicat pe vârfuri, a făcut un salt și a rupt o crenguță cu flori de tei, era în vremea teilor înfloriți. Cred că ar fi vrut s-o ofere colegei noastre de lângă el, fiind cu ea în fața grupului nostru. A căzut și nu s-a mai putut ridica. Coloana vertebrală, poate și alte părți din corpul lui fragil, au cedat din nou. A fost luat cu salvarea și, până am terminat facultatea, el n-a mai revenit. Ne-am reîntâlnit, peste ani, în județul nostru, de câteva ori la Biblioteca Județeană, locul meu de muncă, alteori la Tazlău, unde era el.

Recent, l-am contactat pe fostul bibliotecar comunal, Radu Dănăilă, pe care-l apreciam, pentru dedicația lui profesională, pe când făceam „îndrumare și control” (potrivit fișei postului) la bibliotecile publice din județ, care mi-a furnizat câteva date biografice privindu-l pe dl. Mocanu. Așa am aflat că s-a născut în anul 1924, în Tazlău, că a fost elev al Liceului „Petru Rareș” din Piatra-Neamț, că la o oră de sport, a suferit un accident grav, în urma căruia a rămas cu infirmități, ce i-au marcat existența. Am mai aflat că a funcționat, ca profesor, la Școala Generală din Tazlău și că a decedat în anul 1986.

În încheierea acestor însemnări, spicuiesc câteva fragmente dintr-o scrisoare, pe care i-a adresat-o unui fost coleg de grupă, din Spitalul de specialitate Vârful-Câmpului, Botoșani (9 dec.1985)

INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT

(urmăre din pag. 11)

Secțiunea Seriale vechi) propun o nouă întâlnire, on-line, a prezentului cu trecutul, benefică pentru viitor.

Ziarul «Flacăra» este mai puțin cunoscut de către nemțeni, a apărut în perioada în care se construia Barajul de la Bicaz, sub spuză de știri puternic ideologizate se ascund și multe drame, multe detournări ale destinului individuale și colective.

Revista „Ecoul Hangelui” a ajuns la numărul 26

A apărut numărul 26 al revistei „Ecoul Hangelui”, publicație editată de Biblioteca Publică Hangu, sub egida Asociației Culturale Hangu. Din sumar: „Hangu – file de istorie: Iordache Cantacuzino, vistiernicul, primul din familia Cantacuzinilor care a stăpânit moșia Hangelui” – articol semnat de prof. Gh. Drugă; „Spectacolul «Am venit să vă urăm!» – o întâlnire de suflet” – o trecere în revistă a spectacolului din data de 27 decembrie 2016, inițiat și organizat de Biblioteca Comunală Hangu, în parteneriat cu Școala Hangu, Primăria Hangu și Asociația Culturală Hangu, spectacol care a scos

la lumină cele mai frumoase datini și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou din zonă, după cum relatează redactorul-șef al publicației, Liliana Pântea; „Micii scriitori” – rubrică de promovare a tinerelor talente hangane; Invitație la lectură – recenzia cărții „Prietenii buni – ajutați-vă copilul să lege prietenii”, apărută la Editura Curtea Veche.

Între eseurile semnate de talenții condeieri de la Școala Hangu, amintim un fragment din „Basmul iernii”, o poveste scrisă de Elisa Marc, elevă în clasa a VI-a (prof. Popoia Cecilia). Revista poate fi răsfoită și în format electronic, la adresa http://www.comunahangu.ro/revista/ecoul_hangelui_26.pdf

De la Borca, la Veneția

Pentru al 14-lea an consecutiv, Ansamblul „Drumul baltagului” din Borca a fost invitat la Festivalul de datini și obiceiuri de Crăciun și Anul Nou „Am venit să colindăm. Florile Dalbe”, eveniment desfășurat la finele lui decembrie, la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”.

„Anul acesta, Moldova a fost reprezentată doar de județele Neamț (Ansamblul «Drumul baltagului» Borca) și Suceava (Ansamblul de datini «Străjerii din Dolhești» și «Urșii de la Preutești»), ansamblul nostru

Domnule Mocanu, salvați-ne!

Unde era internat de mai multă vreme și care pot să arunce încă o lumină asupra profilului intelectual și moral al d-lui Mocanu: „Nepoata îmi spune că tăzlaşii mă roagă să le pictez în ulei peisaje (le pictasem la unii)... Eu jinduiesc, însă, jinduiesc, și căldura din timpul iernii, cu fag de cel bun, uscat, și peisajul, fie el și hibernal. În America de m-aș afla, cu dolari, și nu mi-ar trebui altceva decât un bordei la Tazlău, cu un sac de mălai și curechi în poloboc”.

Colegul nostru, Vasile Filip, căruia i-a fost adresată scrisoarea (a și fost la el), încheie astfel însemnările despre Eugen Mocanu cuprinse în carte: „Ultimele scrisori, tragice, greu de descifrat m-au făcut să tresar. Ele prevesteau sfârșitul și erau datele 20 și 22 iunie 1986 ... (Eugen Mocanu. În cartea: „Promoția 57. Facultatea de Filologie/Istorie, Secția Limba și Literatura Română”. Ediția a II-a, Iași 2009, pp.356-358. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” - Iași)

Parafrazându-l pe Aristotel putem spune că domnului Eugen Mocanu, „amare i-au fost rădăcinile în vățăturii, dar roadele i-au fost totuși, dulci, folositoare chiar și altora”.

P.S.

În tendințele actuale, care împing publicațiile periodice de pe suportul de hârtie în imensa lume virtuală, plină de oportunități și provocări a Internetului, existența și rezistența revistei „Apostolul” mi se par un vis frumos, o întreprindere, unde cred că, oricărui redactor, ziarist și colaborator care se respectă, îi face plăcere să lucreze și să contribuie la închegarea fiecărui număr.

Mă simt atașată valorilor promovate de revista „Apostolul”. O citesc cu interes și plăcere.

Felicitări tuturor celor ce fac posibilă apariția „Apostolului”.

Elena DIDOIU

La Colegiul Național „Petru Rareș” Piatra Neamț, Sesiune de examene DELF pentru elevi

Institutul Francez Iași organizează pe 25 și 26 februarie 2017, la Colegiul Național „Petru Rareș” din Piatra Neamț o nouă sesiune de examene DELF destinată elevilor (A1, A2, B1 și B2). Înscrierile au loc până pe 15 februarie 2017 la Institutul Francez Iași.

TARIFE:

DELTA A1: 160 lei, DELTA A2: 220 lei, DELTA B1: 295 lei, DELTA B2: 325 lei.

Înscrierile se fac la sediul INSTITUTULUI FRANCEZ sau prin trimiterea ÎN ACELAȘI MAIL (equipe.iasi@institutfrancais.ro; grigori.cristina@gmail.com) a fișei de înscriere completate și a chitanței (scan /foto) care dovedește plata taxei de examen.

Valabile pe viață, diplomele DELF sunt recunoscute internațional, atât pentru studiile universitare în spațiul francofon, cât și în viitoarea carieră. Examenele sunt calibrate după Cadrul European Comun de Referință pentru Limbile Străine.

DE CE FRANCEZA? DE CE DELF?

Dacă ești titularul unei diplome DELF, vei fi scutit de testul de limbă pentru intrarea în clasa a V-a, de proba de limbă străină de la admiterea în liceu, profilul bilingv, sau de la examenul de bacalaureat.

Țările francofone oferă studenților străini numeroase burse de studiu în universități (Erasmus+).

Studiile în universitățile franceze sunt printre cele mai ieftine din Europa.

Mai mult de 2000 de firme francofone își desfășoară activitatea în România, prezentând o importantă ofertă de locuri de muncă.

Franceza este una dintre limbile de lucru cele mai folosite în instituțiile europene. Cunoașterea limbii franceze facilitează mobilitatea pe piața muncii.

INFORMAȚII ȘI ÎNSCRIERI: Institutul Francez din România – Iași * Pagina web: www.institutfrancais.ro * Tel.: 0232 267 637 sau 0769 056 203 * Email: equipe.iasi@institutfrancais.ro

Calendarul simulărilor la bacalaureat și evaluare

S-au stabilit oficial datele la care vor avea loc simulările examenelor de final de gimnaziu și de liceu, calendarul lor fiind publicat în Monitorul Oficial.

Elevii de clasa a VIII-a și cei ai claselor a XI-a și a XII-a vor susține, în perioada 13 – 17 martie, simularea Evaluării Naționale și a probelor scrise ale examenului de Bacalaureat. Rezultatele vor fi afișate în data de 31 martie. La fel ca în anii trecuți, notele obținute nu vor fi trecute în catalog, rezultatele fiind doar discutate la nivelul fiecărei instituții de învățământ, pe baza acestora urmând a fi luate măsuri pentru îmbunătățirea performanței școlare. **Disciplinele la care se organizează simularea Evaluării Naționale** pentru elevii clasei a VIII-a sunt la limba și literatura română și matematică. Elevii de a XI-a vor fi testați la română, matematică și istorie, iar cei din ultimul

an vor da la română, o disciplină obligatorie, impusă de profilul urmat și una la alegere, din toate celelalte: matematică, istorie, fizică, chimie, biologie, informatică, geografie, logică, argumentare și comunicare, psihologie, economie, sociologie, filosofie.

Desfășurarea simulării evaluării pentru elevii clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale bacalaureat în anul școlar 2016-2017 se realizează în baza unei proceduri separate, care va fi comunicată ulterior. Conform calendarului, pe 13 martie, vor da simularea la română și cei cu Evaluarea, și cei cu BAC-ul. Pe 15 martie, elevii de clasa a VIII-a vor da proba scrisă la matematică, iar liceenii – scrisul la proba obligatorie a profilului. Pe 17, doar liceenii de-a XII-a vor mai da simulare, tot scris, la proba la alegere, opusă profilului și specializării. Pe 31 martie se vor afișa rezultatele pentru toată lumea. Rezultatele

obținute de elevi la simularea Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și la simularea probelor scrise ale examenului de Bacalaureat în anul școlar 2016-2017 vor fi analizate la nivelul fiecărei unități de învățământ în care s-au desfășurat aceste simulări, prin discuții individuale cu elevii, debaterii la nivelul clasei, ședințe cu părinții, precum și la nivelul consiliului profesoral, în vederea adoptării unor măsuri pentru îmbunătățirea performanțelor școlare.

Din experiența anilor trecuți, în general, rezultatele de la Simulare nu se prea potrivesc cu cele de la Evaluarea Națională și Bacalaureat. Simularea e un Bau-Bau de care nu se mai sperie decât profesorii și părinții., elevii punând mâna pe carte abia în ultimă instanță, cu un entuziasm pe care, doar cu bunăvoință, îl putem denumi moderat.

Red.

TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT □ TRFOCULT

remarcându-se prin Jocul Caprei și Mascății. Măștile sunt foarte bine lucrate, chiar de către artiștii noștri, iar jocul impresionează prin virtuozitate și dinamism”, ne-a spus coordonatorul ansamblului, prof. Ionel Alămăie.

Foarte bine cotate în rândul ansamblurilor folclorice din România, Ansamblul „Drumul baltagului” Borca a reprezentat țara noastră la Carnavalul de la Veneția, din anul 2008, marcând astfel și prima participare oficială a României la acest eveniment, în calitate de invitat de onoare, la propunerea Primăriei din Veneția. „Prestația noastră a fost foarte apreciată de spectatori, de atunci devenind foarte cunoscuți și fiind invitați în mod constant la cele mai importante concursuri și festivaluri folclorice din țară”, a precizat prof. Ionel Alămăie.

Alături de Ansamblul „Drumul baltagului” Borca – prezent în festivalul venețian cu „gioco della capra”, cum anunțau prezentatorii italieni -, printre

artiștii care au reprezentat România la acest eveniment s-au numărat Ansamblul de obiceiuri de iarnă „Codrulețul” din Vorona, județul Botoșani, Ansamblul folcloric „Plaiurile Oltului” din Slatina, Teatrul „Masca” și orchestra de cameră „Philarmonia”. La momentul respectiv, prestația românească la carnavalul venețian a fost apreciată ca fiind „pata de culoare de care avea nevoie manifestarea pentru a se revigora”.

Festivalul Național de Arte pentru Liceeni LicArt, ediția a 16-a

Până pe data de 19 martie, liceenii nemțeni au ocazia să participe la cea de-a 16-a ediție a Festivalului Național de Arte pentru Liceeni „LicArt”, cel mai mare concurs din România, organizat de Clubul Nouă ne Pasă, în parteneriat cu Ministerul Educației și Ministerul Tineretului. Festivalul este deschis tuturor elevilor pasionați de poezie și artă fotografică, înscriși într-o instituție de învățământ preuniversitar acreditată, în clasele IX-XII.

(continuare în pag. 14)

La Muzeul de Istorie și Arheologie, „Povestea peștilor de piatră din Piatra-Neamț. Expediții National Geographic”

La sfârșitul lunii decembrie, la sediul Muzeului de Istorie și Arheologie Piatra-Neamț a avut loc conferința „Povestea peștilor de piatră din Piatra-Neamț. Expediții National Geographic”, eveniment organizat de Complexul Muzeal Județean Neamț, Muzeul de Științe Naturale Piatra Neamț, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași și National Geographic Society.

Au susținut comunicări dr. Ionuț Grădianu (Muzeul de Științe Naturale Piatra-Neamț) și conf. univ. dr. Sorin Baci (Facultatea de Geografie și Geologie – Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași).

La Muzeul de Științe Naturale Piatra Neamț se găsește cea mai importantă și mai valoroasă colecție științifică de pești fosili oligoceni din țara noastră, aceasta egalând colecțiile similare din muzeele de la Darmstadt (Germania), Moscova (Rusia), Wrocław (Polonia), Brno (Cehia), Viena (Austria) sau Paris (Franța). Mai mult decât atât, unicitatea depozitelor fosilifere din jurul orașului Piatra-Neamț (Pietricica, Cozla, Cernegura, Agârcia), diversitatea deosebită și importanța științifică a speciilor de pești fosili

oligoceni au atras atenția paleontologilor din diferite instituții europene de profil și nu numai.

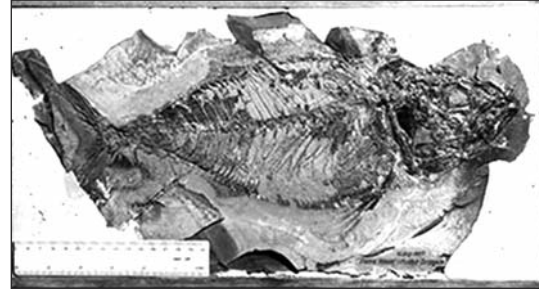
„Pe plan internațional, colaborările cu diferiți cercetători au permis participarea specialiștilor Muzeului de Științe Naturale Piatra Neamț într-o serie de expediții finanțate de National Geographic Society (Washington, SUA) având drept scop colectarea și cercetarea materialului ihtiofaunistic fosil din diferite locații din România, dar și din străinătate, în vederea studiului comparativ, pentru a evidenția valoarea științifică a peștilor fosili”, au spus organizatorii evenimentului.

O colecție de peste 2000 de pești fosili oligoceni

Primii pești fosili oligoceni din România au fost colectați în anii 1883, 1884 și 1885 de către Leon C. Cosmovici, din munții Pietricica și Cozla. Ulterior, numeroși cercetători s-au dedicat, pe parcursul a mai bine de 100 de ani, colectării și studiului peștilor fosili oligoceni din această regiune.

La data de 1 septembrie 1960, a luat ființă Secția de Științe Naturale,

în cadrul Muzeului de Arheologie Piatra-Neamț, condusă de muzeograful principal Mihai Ciobanu, care avea ca scop punerea în evidență a

valorilor naturale ale județului Neamț.

Dacă la înființarea muzeului colecția de pești fosili număra 500 de exemplare, astăzi numărul acestora depășește 2000. Depozitele fosilifere descoperite în rezervațiile paleontologie din Neamț cuprind însă nu doar pești, ci și broaște țestoase, păsări și crabi.

Bogăția depozitelor fosilifere oligocene a făcut ca, în anul 1971, munții Cozla, Pietricica și Cernegura să fie declarați rezervații paleontologice, iar în anul 2000 să apară pe lista ariilor protejate de interes

național din județul Neamț, alături de punctul fosilifer Agârcia (Piatra Neamț).

Nu numai cercetătorii români își manifestă în permanență interesul față de impresionanta colecție de pești fosili oligoceni de la Piatra-Neamț, ci și cei străini. Astfel, specialiștii de la National Geographic au finanțat, în 2002, o campanie de cercetare a peștilor fosili din Neamț,

la inițiativa geologului Sorin Baci, fost muzeograf la Muzeul de Științe ale Naturii, în prezent specialist în cadrul Departamentului de Geologie, la Facultatea de Geografie și Geologie a Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași. La program au fost invitați să participe și cercetători din Rusia și Germania.

Și, ca o notă de excelență, Ionuț Grădianu și Sorin Baci sunt singurii paleontologi specialiști în pești fosili oligoceni din România, care și-au consolidat cunoștințele în munca de cercetare desfășurată la Piatra-Neamț. (**Irina NASTASIU**)

Liceul „Gh. Ruset Roznovanu”, încă un premiu național

Liceul „Gh. Ruset Roznovanu” Roznov se află pe primul loc pe lista câștigătorilor unui concurs de desene cu tematică stabilită de către organizator – acceptarea celor cu HIV/SIDA, după ce a reușit să surclaseze circa alte 200 de licee și colegii din țară. Elevii Mădălina Turcanu, Rafael Stoian și Brândușa Văcaru au fost coordonați în realizarea posterului de către profesorul Mihai Capșa Togan.

Lucrarea câștigătoare a fost trimisă la concursul de postere „Fii inspirat!”, desfășurat în cadrul Campaniei „InspiRED – o campanie despre

oameni cu și fără HIV”, în perioada noiembrie-decembrie 2016. Conform regulamentului, concursul vizează încurajarea elevilor să adopte un comportament de acceptare și deschidere față de persoanele seropozitive și să le ofere oportunitatea de a reda prin artă o experiență, o înțelegere proprie legată de acești suferinzi. „Stigmatul HIV/SIDA perpetuează o teamă nejustificată față de acest subiect, față de informare sau față de testare. Discriminarea persoanelor infectate cu HIV se dovedește a fi poate cel mai dificil obstacol întâmpinat de programele de prevenire a infecției cu HIV. Dorim prin această campanie să cultivăm/ex-

tindem aria de sensibilitate a fiecărui om, încurajând la deschidere față de persoanele ce trăiesc cu HIV/SIDA atunci când au ocazia să le întâlnească ori să vorbească despre ele. Copiii și tinerii aparținând populației generale sunt pe de o parte un grup vulnerabil, (fiind expuși situațiilor de risc în trecerea de la copilărie la viața adultă), dar, în același timp, grup cu mare potențial de dezvoltare a comportamentelor responsabile și nediscriminatorii pe termen lung, contribuind astfel la dezvoltarea unei societăți bazate pe toleranță și nu pe stigmă”, se precizează în regulamentul concursului. (**Red.**)

INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT

(urmăre din pag. 13)

Pentru a participa la competiție, liceenii trebuie să-și creeze un cont de participant pe site-ul concursului și să înscrie în concurs un text sau o fotografie. Până la sfârșitul competiției, elevii au dreptul de a înscrie câte un text sau câte trei fotografii pe săptămână, la una sau la ambele secțiuni – Poezie și Fotografie (categoriile alb-negru, portret și diverse).

La prima secțiune a concursului se vor accepta doar poezii scrise în limba română, cu diacritice.

La secțiunea „Fotografie”, concurenții își vor putea înscrie creațiile la una, două sau toate trei categoriile: fotografie digitală alb-negru, fotografie digitală portret și fotografie digitală cu tematică diversă. Orice concurent poate par-

ticipa atât la secțiunea „Poezie”, cât și la secțiunea „Fotografie”. Detalii suplimentare pot fi obținute la adresa www.licart.ro.

Anul trecut, peste 1500 de liceeni din întreaga țară au participat la festival, valoarea premiilor depășind 15.000 de lei.

Concurs de debut organizat de Editura Polirom

Condeierii nemțeni sunt invitați să se înscrie, până pe data de 17 februarie 2017, la Concursul anual de debut organizat de Editura Polirom, la secțiunile Poezie și Proză. Manuscrisele participante la concurs (fără CV-uri) vor fi atașate unui e-mail, creat cu această ocazie, și trimise la adresele: madalina.ghiu@polirom.ro și madalina.ghiu@gmail.com. Adresa de e-mail poate fi motto-ul volumului, un fragment din motto sau titlul cărții (exemplu: orazero@yahoo.com). Mesajul și manuscrisul atașat nu vor conține numele concurentului, cazul contrar ducând la descalificare. Manuscrisele de poezie trebuie să cuprindă minimum 50 de poezii, iar cele de proză, 150.000 de semne (caractere și spații). Sunt acceptate și manuscrise ale autorilor care au fost incluși anterior în antologii sau au publicat în volume colective.

Contribuția preoțimii române din Ardeal la întregirea neamului

Apărută la Editura Argonaut, Cluj-Napoca și Editura Episcopiei Devei și Hunedoarei, 2015, lucrarea *Contribuția preoțimii române din Ardeal la războiul pentru întregirea neamului (1916-1919)* a preotului, istoricului, scriitorului, gazetarului și omului politic Sebastian Stanca (1878-1947), se înscrie în preocupările de cercetare ale sale pe tema istoriei bisericești a românilor transilvăneni.

Reeditată de Mihai-Octavian Groza și Mircea-Gheorghe Abrudan, cărora le aparțin și studiul introductiv, note și indici, cartea reprezintă o parte din recuperarea memoriei colective a celor care au trăit ororile războiului pe frontul de luptă sau în spatele acestuia.

Transcrierea și editarea textului semnat de Sebastian Stanca a respectat, în linii mari, regulile utilizate și până acum la editarea izvoarelor privind participarea românilor din Transilvania la Primul Război Mondial și evenimentele care au precedat Marea Unire de la 1 Decembrie 1918.

Întrucât lista preoților existentă în ediția inițială a cărții părintelui Sebastian Stanca nu era completă, după cum însuși autorul mărturisește, editorii au comple-

tat această listă cu o *addenda*, menționând, conform documentelor existente, numele tuturor preoților care au luptat, au fost deportați, anchetati etc. Totodată s-a procedat la realizarea unei ediții critice, textul original fiind asociat cu note

explicative referitoare la instituțiile, evenimentele și persoanele menționate. Notele originale ale documentelor au fost individualizate prin expresia „nota autorului”.

După cele două materiale esențiale care ne prezintă personalitatea multiculturală a părintelui Stanca, *Protopop stravrofor Sebastian Stanca: medalion bio-bliografic* și *Sebastian Stanca: Memorialist al Primului Război Mondial*, urmează o *Notă asupra ediției* și conținutul propriu-zis al problematicii abordate: *Contribuția preoțimii române din Ardeal la războiul pentru întregirea neamului (1916-1919)*, după care, 4 addende aduc informații suplimentare de o reală valoare istorică, morală și teologică. (Addenda 1. *Sebastian Stanca, Carmen saeculare. Preoțimea română din Ardeal în slujba idealului național*; addenda 2. *Grigore N. Popescu, Preoțimea română și întregirea neamului. Temnițe și lagăre*; addenda 3. *Episcop Roman R. Ciorogariu, Internările intelectualității și preoțimii românești*; addenda 4. *Romulus Cândea, Biserica ardeleană în anii 1916-1918. Internările și întemnițările preoților*). *Indicele de nume* existent la finalul cărții constituie un instrument de lucru care ajută mult în cercetarea subiectului abordat.

Lucrarea conține numeroase informații despre biografiile preoților ardeleni ortodocși și greco-catolici și ale familiilor acestora, un adevărat jurnal al evenimentelor care au precedat constituirea statului unitar român.

Considerând cele 300 de pagini ale cărții prezentate drept un instrument de studiu atât pentru cercetătorii istoriei bisericii transilvane, cât și o sursă de informare obiectivă pentru toți cei interesați de istoria patriei, bisericii și spiritualității românești, recomandăm călduros aprofundarea conținuturilor abordate de către un autor uitat, pe nedrept, de istorie.

Prof. dr. Mihai FLOROAIA

Maxime și cugetări filocalice

Iubirea frumuseții spirituale, Filocalia, reprezintă sinteza spiritualității creștin-ortodoxe.

Astfel, colecția scrierilor filocalice poate fi considerată atât un tratat sistematic al dogmaticii și spiritualității, cât și un îndrumar al creștinului pentru urcușul duhovnicesc. Într-un asemenea context, recomand ediția a doua a lucrării protosinghelului Teodosie Paraschiv, *Maxime și cugetări filocalice*, apărută la Editura ADENIUM, Iași, 2013.

Absolvent al Institutului Teologic Universitar din Sibiu (1989) și al cursurilor doctorale ale aceleiași instituții, părintele Teodosie Paraschiv a funcționat în administrația bisericească îndeplinind diverse poziții: funcționar administrativ, secretar și consilier eparhial, coordonator al Centrului Cultural-Pastoral „Sf. Daniil Sihaltru” Durău, director tehnic al postului de radio „Trinitas” etc. A tradus, publicat, coordonat și editat diverse studii și lucrări: *Sufletul după moarte* a lui Serafim Rose (1994), *Despre icoane. Contra ereticilor iconomahi*, a Sfântului Teodor Studitul (2008), *Maxime patristice. Volumul I. Sfântul Ioan Gură de Aur* (2014), *Codul Biblic. Semnătura lui Dumnezeu* (2014) etc.

Rod al unei munci de aproximativ trei ani, consacrată editării în format digital a colecției Filocalia, precum și al fișării acesteia pe teme (subiecte abordate), cartea părintelui Teodosie citează din cei 31 de Părinți filocalici cuprinși în edițiile traducerilor românești.

În cele 573 de pagini sunt cuprinse 2504 maxime și cugetări din operele Sfinților Părinți, atent selectate și redactate după o tematică bine ordonată alfabetic (351 de teme). Fiecare citat este însoțit de o scurtă notă bibliografică în care apar autorul, lucrarea și locul din care s-a citat).

La finalul cărții există un indice de nume și un indice tematic, ambele utile și necesare tuturor celor interesați de aprofundarea și cercetarea textelor filocalice.

Cu cât reușește să se curețe mai mult de patimi, creștinul pătrunde mai adânc tainele Sfintei Scripturi, iar cu cât împlinește poruncile lui Dumnezeu, cu atât îl descoperă mai profund pe Mântuitorul Hristos. Spiritualitatea ortodoxă poate fi înțeleasă doar prin legătura strânsă, reală dintre învățătura de credință și trăirea ei.

Cartea de față aduce o contribuție deosebită în literatura română de specialitate și nu numai, fiind una destinată nu doar teologilor ci tuturor persoanelor dornice să afle din paginile ei diverse mesaje și îndemnuri duhovnicești, de un real folos în viața creștină.

Prof. dr. Mihai FLOROAIA

INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT □ INFOCULT

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază. Rezultatele vor fi anunțate în prima parte a lunii martie, lucrările câștigătoare urmând a fi publicate și lansate la Târgul de carte Bookfest 2017. Premiul constă în publicarea volumului.

Concursul Național „Unirea Principatelor Române”

Școala Gimnazială „Prof. Gheorghe Dumitrescu” Girov organizează cea de-a opta ediție a Concursului Național „Unirea Principatelor Române”, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Neamț, Casa Corpului Didactic Neamț, Complexul Muzeal Județean Neamț, Biblioteca Județeană „G. T. Kirileanu” și Asociația Învățătorilor Neamț. Concursul se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul preuniversitar și este organizat pe trei secțiuni: expoziție-concurs de desene pe hârtie, format A4, tehnică la alegere cu inspirație din tema concursului; expoziție-concurs de colaje și fotografii (se acceptă și ppt-uri) și referate de maximum cinci pagini, despre Unirea Principatelor Române.

Fiecare lucrare va avea câte o etichetă care să conțină următoarele informații: titlul, numele și prenumele elevului, clasa, școala și îndrumătorul, fiecare elev putând să participe la fiecare secțiune cu o singură lucrare.

Lucrările, însoțite de fișa de înscriere și acordul de parteneriat, semnat și stampilat, vor fi expediate până la data de 5 februarie 2017 (data poștei), pe adresa școlii, împreună cu un plic autoadresat. Festivitatea de premiere va avea loc în data de 16 februarie 2017, la școala coordonatoare, diplomele urmând să fie expediate câștigătorilor prin poștă, până pe 1 martie 2017.

Apostolul nr. 184, ianuarie 2016

- **Adrian Alui GHEORGHE** – *De ce trebuie să fim de partea culturii?* (pag. 1-5)
- **Biroul Operativ al SLLICS** – *Raport asupra activității*

desfășurate de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț în anul 2015 (pag. 3)

- **Gheorghe A. M. CIOBANU** – *Albastru de... Ipotești* (pag. 1-19)
- **Mihai FLOROAI** – *Apostolul creștin între ceremonial și responsabilitate* (pag. 7)
- **RED** – *Calendar aniversări, ianuarie, 2016* (pag. 7) * *25 de cărți de citit într-o viață* (pag. 20) * *Infoșcoala* (pag. 12-13)
- **Ana MACOVEI** – *Vieți paralele: Eminescu versus Caragiale* (pag. 9)
- **Mihai-Emilian MANCAȘ** – *Acel decembrie, sau Cum am furat noi, la Piatra-Neamț, Revoluția din Decembrie 1989* (pag. 14-15)
- **Irina NASTASIU** – *Infocult* (pag. 4, 5, 6, 7)
- **Niculina NIȚĂ** – *Ghid pentru minte, inimă și învățatură. Anuarul Liceului „Carol I” din Bicaz* (pag. 8)
- **A. OPRIS** – *Sportivi romășcani de top pe 2015* (pag. 14) * *La citit, cu... penelul* (pag. 14) * *Sub zodia Luceafărului* (pag. 15) * *Romășcanii, pe podium la „Gala Culturii Nemțene”* (pag. 20)
- **Gabriel PLOSCĂ** – *Strategia Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, pentru anii 2015 – 2016* (pag. 2)
- **Elena-Brândușa POPA, Ana-Cătălina GAVRILĂ** – *Bilanț și perspective la Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Săbăoani* (pag. 9)
- **Dumitru RUSU** – *Școala altfel* (pag. 13) * *Lumea lui Caragiale* (pag. 19)
- **Constantin TOMȘA** – *Aniversări, ianuarie 2016* (pag. 10, 11, 12, 13, 14, 15) * *Note de lector: Virgil Răzeșu: Vieți paralele* (pag. 6)
- **Luminița-Georgeta VĂRLAN** – *Diagonale* (pag. 8)
- **Mircea ZAHARIA** – *Gala Culturii Nemțene* (pag. 1-4) * *2016 – Priorități și perspective* (pag. 1-2) * *Topul*

celor mai furate cărți din librăria în anul 2015 (pag. 20)

Apostolul nr. 185, februarie 2016

- **AINT** – *Asociația Învățătorilor din Județul Neamț în AGIRO* (pag. 3) * *25 de ani de activitate la Asociația Învățătorilor din Județul Neamț* (pag. 4) * *Strategia Asociației Învățătorilor din Neamț* (pag. 5) * *Parteneriate educaționale 2015-2016* (pag. 9)
- **Gheorghe AMAICEI** – *Bucuria datoriei frumos împlinite* (pag. 1-2)
- **Constantin ANTONOVICI** – *Sinteze din activitățile Asociației Învățătorilor din ultimii ani* (pag. 7)
- **Irina BĂLȚĂTESCU** – *Relația profesor – elev-suport în dezvoltarea afectiv-emoțională la copilul cu cerințe educative speciale* (pag. 8-9)
- **Constantin BRĂNCUȘI** – *Măiastra* (pag. 1-20)
- **Vasile CIUBOTARU** – *Unire-n cuget și-n simțiri* (pag. 8-9)
- **Mihai FLOROAI** – *2016 – Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox și anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul* (pag. 13)
- **Mihaela GHERGHELESCU** – *Asociația Învățătorilor din Neamț – o lecție de istorie și demnitate* (pag. 8-9)
- **Constantin GRASU** – *Caleidoscop* (pag. 18)
- **Mihai MANCAȘ** – *Acel decembrie, sau Cum am furat noi, la Piatra-Neamț, Revoluția din Decembrie 1989 III* (pag. 16-17)
- **Dorina MORMOCEA** – *Clubul Tinerilor Antreprenori CNI Piatra Neamț, model de bună practică în domeniul programelor de educație antreprenorială JAR* (pag. 10-11)
- **Irina NASTASIU** – *Infocult* (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7) * *163 de ani de la nașterea lui Nicu Albu* (pag. 15) * *Hangu-fle de poveste* (pag. 19)
- **Paul-Daniel NEDELOIU** – *24 Ianuarie, marcat la Liceul Teoretic „Gh. Ruset Roznovanu” din Roznov* (pag. 12)

- **Gabriel PLOSCĂ** – *La ceas aniversar* (pag. 1)
- **RED** – *Panoramic cultural* (pag. 13) * *Aniversări culturale – februarie* (pag. 19) * *Sărbătoarea Națio-*

- nală **Constantin Brâncuși** * *Felicitare* * *Ultima oră* (pag. 20)
- **Dumitru RUSU** – *Moș Calistru* (pag. 14) * *Iar ne jucăm de-a școala!* (pag. 15)
- **Liviu CONSTANTIN RUSU** – *Asociația Învățătorilor din Județul Neamț – o casă durabilă, frumoasă și adevărată* (pag. 1-2)
- **Constantin TOMȘA** – *Două cărți semnate Nicolae Scurtu* (pag. 14) * *Rememorări nemțene, februarie 2016* (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)
- **Dumitrița VASILCA** – *Sfântul nostru învățator* (pag. 6)
- **Mircea ZAHARIA** – *Brâncuși împotriva Statelor Unite* (pag. 18)

Apostolul nr. 186, martie 2016

- **AINT** – *Buletinul Asociației Învățătorilor din Județul Neamț* (pag. 10)
- **Corina BARCAN** – *REMEMBER: Prof. Iosif ANDOR* (pag. 19)
- **Gheorghe A. M. CIOBANU** – *„Popasuri” la condeie „dempătimiti” nemțeni* (pag. 13)
- **Mihaela CIOBANU** – *GHEORGHE A. M. CIOBANU Un dascăl al mileniului trei* (pag. 1-12)
- **Vasile CIUBOTARU** – *AINT – Partenerul educațional al școlii nemțene* (pag. 9)
- **Daniela CIURARU** – *Performanțe la școala Ruginoasa* (pag. 16)
- **Liliana DARIE** – *Biblioteca școlară* (pag. 11)
- **Mihai FLOROAI** – *Să medităm la Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul* (pag. 17)
- **FSLI** – *CĂTRE GUVERNUL ROMÂNIEI, DOMNULUI DACIAN JULIEN CIOLOȘ, PRIM-MINISTRUL ROMÂNIEI* (pag. 1, 2, 3, 4) * *DREPTUL LA SECURITATE AL PERSONALULUI DIDACTIC. ÎN DEZBATERE: Proiectul de lege privind investirea personalului didactic de predare, de conducere, de îndrumare și de control cu exercițiul autorității publice pe timpul și în legătură cu îndeplinirea atribuțiilor de serviciu* (pag. 6-7)
- **Constantin GRASU** – *CALEIDOSCOP* (pag. 20)
- **Mario Vargas LLOSA** – *Literatura și ficțiunea* (pag. 20)
- **Irina NASTASIU** – *INFOCULT* (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7) * *Festivalul „Zilele Creangă”, ediția a VI-a* (pag. 19)
- **Lia NICOLAU, Florin NICOLAU** – *Exemple de bune practici în Predarea integrată a Educației financiare în ciclul primar* (pag. 16)
- **Elena Sabina PETRARIU** – *Micii meșteșugari din Ținutul Zimbrului* (pag. 11)
- **RED** – *Simularea simulărilor în Neamț* (pag. 4) * *Aniversări culturale – martie* (pag. 13) * *PANORAMIC NEMȚEAN* (pag. 14) * *PANORAMIC ROMĂȘCAN* (pag. 15)
- **Adrian G. ROMILA** – *Cinema, dragostea mea* (pag. 18)
- **Dumitru RUSU** – *Săru' mâna, doamna dirigintă!* (pag. 17)
- **Liviu Constantin RUSU** – *25 de ani de la reînființarea Asociației Învă-*

- țătorilor din județul Neamț – o sărbătoare a școlii nemțene (pag. 8)
- **Mihaela RUSU** – *Un eveniment care a marcat evoluția școlii nemțene* (pag. 8)
- **Mihaela TANOVICI** – *La mulți ani, felicitări!* (pag. 9)
- **Constantin TOMȘA** – *Cartea de artă. Pentru o înțelegere mai bună a operei sculptorului Ion Irimescu* (pag. 3) * *Rememorări nemțene – martie 2016* (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)
- **Mircea ZAHARIA** – *FSLI: Fermitate și pragmatism!* * *Interviu cu dl. Gabriel PLOSCĂ, președintele SLLICS Neamț* (pag. 1-2) * *Gala Premiilor Gopo și-a desemnat nominalizații* (pag. 18) * *Antologia revistei „Apostolul”*: **Mario Vargas Llosa** (pag. 20)

Apostolul nr. 187, aprilie 2016

- **Gianina BURUIANĂ** – *O zi din viața unei școli a viitorului - Liceul Tehnologic Economic Administrativ Piatra Neamț* (pag. 9)

- **Mihaela CIOBANU** – *Gheorghe A. M. Ciobanu – Un dascăl al mileniului trei (II)* (pag. 15)
- **FSLI** – *Guvernul Ciolos demarează „Marea Reformă” în sistemul de salarizare, făcând nedreptăți și generând tensiuni între salariați* (pag. 2) * *Către Guvernul României, domnului Dacian Julien Ciolos, primul-ministru României* (pag. 3)
- **Mihai FLOROAI** – *Curriculum și reformă în predarea Religiei* (pag. 10) * *Cultura organizațională și comunicarea interconfesională* * *Aprilie 2016 – luna evenimentelor culturale* (pag. 14)
- **Mihaela GHERGHELESCU** – *O viață închinată învățământului nemțean* (pag. 12-13)
- **Constantin GRASU** – *Caleidoscop* (pag. 10)
- **Mihai-Emilian MANCAȘ** – *ACEL DECEMBRIE sau CUM AM FURAT NOI, LA PIATRA-NEAMȚ, REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE 1989 (15-27 decembrie 1989)* (Pag. 16, 17)
- **Raluca NACLAD** – *PREMIERE la Teatrul Tineretului* (pag. 19)
- **Irina NASTASIU** – *Infocult* (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7) * *La Colegiul Național*

„Roman-Vodă”, Simpozionul Internațional „Basarabia, străvechi pământ românesc” (pag. 8)

● **Niculina NIȚĂ** – PETRU SANDU, un titan la L.P.S. Roman (pag. 8)

● **RED.** – Planul-cadru pentru învățământul gimnazial (pag. 4) * Start în evaluarea prichindeilor (pag. 4) * Simularea examenului de Bacalaureat 2016 (pag. 5) * Panoramic nemțean (pag. 7) * Panoramic romașcan (pag. 8) * In memoriam Dr. GHEORGHE DUMITROAIA * Hora de la Frumușica (pag. 18)

● **Dumitru RUSU** – Onor la general (pag. 18)

● **Emilia SAVA** – O altă abordare a conflictelor (pag. 11)

● **Constantin TOMȘA** – Omagiu unui mare artist * Documente istorice despre Bălățești și nu numai (pag. 6) * Rememorări nemțene (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)

● **Irina VRĂJITORU** – Mereu prezenți în viața școlii și a comunității prin CDI! (pag. 11)

● **Mircea ZAHARIA** – Dacian Cioloș – un Boc tehnocrat? (pag. 1-3) * Cervantes – Shakespeare, patru veacuri de singurătate (pag. 1-20) * Colocviul „Dascăli nemțeni de altădată” (pag. 12)

Apostolul nr. 188, mai 2016

● **Gheorghe AMAICEI** – Grigore C. Moisil sau Triumful Matematicii (1906-1973) (pag. 20)

● **Mihaela Roxana AMAICEI BILBOR** – Ecoeducația, parte integrantă a educației (pag. 8, 9)

● **Gianina BURUIANĂ** – Tinerii muzicieni plecați din Piatra-Neamț ating Porțile Cerului (pag. 20)

● **Mihaela CIOBANU** – GHEORGHE A. M. CIOBANU Un dascăl al mileniului trei (III) (pag. 17)

● **Monica Marilena CRISTEA** – A opta poruncă (pag. 16)

● **Mihai FLOROIA** – Rolul creativității în formarea personalității (pag. 13)

● **Petruța LOSTUN** – INTERNAȚIONALIZAREA DEMERSURILOR EDUCATIONALE: PROIECTE EUROPENE ALE COLEGIULUI NAȚIONAL „CALISTRAT HOGAȘ” (pag. 10, 11)

● **Georgiana-Cosmina MACOVEI** – Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului (pag. 9)

● **Mihai-Emilian MANCAȘ** – ACEL DECEMBRIE sau CUM AM FURAT NOI, LA PIATRA-NEAMȚ, REVOLUȚIA DIN DECEMBRIE 1989 (15-27 decembrie 1989) (pag. 18)

● **Alina MURARU** – Rolul profesorului în crearea unui suport în dezvoltarea afectiv – emoțională a copilului cu C.E.S. (pag. 14)

● **Irina NASTASIU** – 10 mai, Ziua Triplei Coroane (pag. 1) * Infocult (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7) * O revistă cu ștaif: „Generația 9” (pag. 16)

● **Niculina NIȚĂ** – Un român dintr-un petec de Ardeal (pag. 10, 11)

● **Gabriel PLOSCĂ** – De 1 Iunie, la Palatul Cotroceni sună clopoțelul! (pag. 1, 2)

● **RED.** – Despre fudulia diplomelor și biruința plagiatului (pag. 5) * Panoramic romașcan (pag. 6) * Panoramic nemțean (pag. 7) * Aniversări culturale, mai, 2016 (pag. 15) * Doctorul COSTACHE ANDONE (pag. 19)

● **Mioara ROȘU** – Educație pentru cetățenie (pag. 15)

● **Dumitru RUSU** – Dispariția cărților? (pag. 12) * Tot profesorii, săracii! (pag. 13)

● **Sabina MIRCEA STĂNESCU** – Dascăli nemțeni de altădată: MIRCEA GHEORGHE 12 iunie 1922-17 aprilie 1998 (pag. 8, 9)

● **Constantin TOMȘA** – AUREL BĂEȘU – 120. O nouă contribuție la viața și opera lui Aurel Băeșu (pag. 12) * Rememorări nemțene (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17) * Ziaristul Constantin CUCU. Ar fi împlinit 80 de ani, dar timpul nu a mai avut răbdare (pag. 19)

● **Mircea ZAHARIA** – Întâlnire de suflet în Basarabia (pag. 1, 2, 3, 4, 5).

Apostolul nr. 189, iunie 2016

● **Gheorghe AMAICEI** – Armata Învățătorilor (pag. 20)

● **Coralia-Letiția BUNGHEZ** – Mihai-Emilian Mancaș – Valurile, vânturile (pag. 6-7)

● **Echipa de proiect** – Mate-olimpiada micilor școlari (pag. 3)

● **Mihai FLOROIA** – Un proiect de succes: Salvează ca să fii salvat! (pag. 4)

● **Ioan GHERASIM** – După douăzeci de ani (Fragmente) (pag. 11)

● **Mihaela-Dorina GHIURCĂ** – Principii didactice la disciplina informatică (pag. 18-19)

● **Constantin GRASU** – Caleidoscop (pag. 4)

● **Carmen-Lăcrămioara GRĂDINARU** – Educația și provocările prezentului (pag. 15)

● **Gabriela GRIGORE** – „La această guvernare, nota 4 la purtare” (pag. 1-3)

● **Petruța LOSTUN** – INTERNAȚIONALIZAREA DEMERSURILOR EDUCATIONALE: PROIECTE EUROPENE ALE COLEGIULUI NAȚIONAL „CALISTRAT HOGAȘ” (II) (pag. 12-13)

● **Irina NASTASIU** – Caleidoscop cultural (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7) * Muzele și peisajele culturale (pag. 15) * Gheorghe Lazăr; întemeietorul învățământului modern românesc (pag. 19)

● **Ioan NIȚĂ** – Pledoarie pentru inteligența emoțională (pag. 14)

● **Cristina S. PETRARIU** – Expoziția și Concursul de Arte Plastice pentru Copii „dr. Sorin Ciobanu”, ediția I, Piatra-Neamț, 2016 (pag. 9)

● **Gabriel PLOSCĂ** – La aniversare (pag. 1)

● **Red.** – Celălalt Celibidache (pag. 5) * Seminarul Teologic Ortodox „Sfinții Împărați Constantin și Elena” a sărbătorit 20 de ani de la înființare (pag. 10) * Aniversări culturale, iunie 2016 (pag. 13) * Panoramic romașcan (pag. 16) * Panoramic nemțean (pag. 17) * Centenar Ștefan Luchian (pag. 20)

● **Liviu Constantin RUSU** – Sub semnul lui cireșar (pag. 1)

● **Dumitru RUSU** – Și a fost Ziua Învățătorului (pag. 10)

● **S.L.L.I.C.S., C.S.D.R., F.S.L.I.** – Remember Constantin Baroi (pag. 2)

● **Sabina MIRCEA STĂNESCU** – Dascăli nemțeni de altădată (II) – Mircea Gheorghe (pag. 8)

● **Constantin TOMȘA** – Elena Florescu – O nouă contribuție la istoria culturii tradiționale din județul Neamț (pag. 7) * Rememorări nemțene (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)

● **Mircea ZAHARIA** – „Pensula de Aur” de la Bitola (pag. 9) * Premiile revistei APOSTOLUL (pag. 20)

Apostolul nr. 190, iulie-august 2016

● **AINȚ** – Asociația Generală a Învățătorilor din România se pregătește de Congres (pag. 20)

● **Valentin ANDREI** – VACANȚE MUZICALE la Piatra-Neamț – ediția a 43-a (pag. 8, 9, 10, 11)

● **Lumița DASCĂLU** – Ion Creangă și copiii din noi (pag. 12)

● **Mihai FLOROIA** – Sărbătoarea ZILEI ÎNVĂȚĂTORULUI (pag. 1, 2) * Europa între migrație și religie (pag. 15)

● **Mihai-Emilian MANCAȘ** – Debut, debuturi ... (pag. 18)

● **Grigore MOISIL** – O teoremă e o scrisoare de dragoste (pag. 20)

● **Irina NASTASIU** – INFOCULT (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7)

● **Niculina NIȚĂ** – Un document istoric într-un ANUAR 2016 al Liceului „CAROL I” Bicaz (pag. 17)

● **Gabriel PLOSCĂ** – Vacanța mare cu prea puțin soare... (pag. 1)

● **Red.** – EVALUAREA

NAȚIONALĂ, 2016 (pag. 6) * BACALAUREAT, 2016 (pag. 7) * Aniversări culturale (pag. 14, 15) * Panoramic romașcan (pag. 16) * Cele mai scumpe cărți din lume (pag. 19)

● **Adrian G. ROMILA** – O dependență (pag. 20)

● **Dumitru RUSU** – Hai la lupta cea mare! (pag. 7)

● **SMS** – Să ne umplem rezervorul cu iubire! (pag. 12)

● **Constantin TOMȘA** – Rememorări nemțene (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17) * Literatură de sertar: „De la un răsărit la un apus de soare” de Mihai Gh. Enăchescu (pag. 14)

● **Mircea ZAHARIA** – PREMIILE REVISTEI APOSTOLUL (pag. 1, 3, 4, 5) * Semnal editorial: Gheorghe Bunghez: Contrapunct ... Demnitatea supraviețuirii prin Cultură (pag. 13)

● **Valentin ANDREI** – Festivalul internațional de folclor „Ceahlăul” (pag. 9)

● **Vasile BAGHIU** – Comunicare fără comunicare (pag. 18)

● **Vasile Bogdan BILBOR** – Omul – obiect de studiu al antropologiei filosofice (pag. 8)

● **Etgard BITEL** – Drum și gând (pag. 9)

● **Laura BITEL** – Cireșul (pag. 9)

● **Gheorghe A. M. CIOBANU** – Romanicul ca pre-Romantic (pag. 4)

● **Ultrademagogul CLEVETICI** – Shopârta lunii septembrie: S-a dat startul la concurs... (pag. 19)

● **Mihai FLOROIA** – Orizonturi și frontiere în managementul competențelor (pag. 4)

● **Valentin ANDREI** – Festivalul internațional de folclor „Ceahlăul” (pag. 9)

● **Vasile BAGHIU** – Comunicare fără comunicare (pag. 18)

● **Vasile Bogdan BILBOR** – Omul – obiect de studiu al antropologiei filosofice (pag. 8)

● **Etgard BITEL** – Drum și gând (pag. 9)

● **Laura BITEL** – Cireșul (pag. 9)

● **Gheorghe A. M. CIOBANU** – Romanicul ca pre-Romantic (pag. 4)

● **Ultrademagogul CLEVETICI** – Shopârta lunii septembrie: S-a dat startul la concurs... (pag. 19)

● **Mihai FLOROIA** – Orizonturi și frontiere în managementul competențelor (pag. 4)

● **Valentin ANDREI** – Festivalul internațional de folclor „Ceahlăul” (pag. 9)

● **Vasile BAGHIU** – Comunicare fără comunicare (pag. 18)

● **Vasile Bogdan BILBOR** – Omul – obiect de studiu al antropologiei filosofice (pag. 8)

● **Etgard BITEL** – Drum și gând (pag. 9)

● **Laura BITEL** – Cireșul (pag. 9)

● **Gheorghe A. M. CIOBANU** – Romanicul ca pre-Romantic (pag. 4)

● **Ultrademagogul CLEVETICI** – Shopârta lunii septembrie: S-a dat startul la concurs... (pag. 19)

● **Mihai FLOROIA** – Orizonturi și frontiere în managementul competențelor (pag. 4)

● **Valentin ANDREI** – Festivalul internațional de folclor „Ceahlăul” (pag. 9)

● **Vasile BAGHIU** – Comunicare fără comunicare (pag. 18)

● **Vasile Bogdan BILBOR** – Omul – obiect de studiu al antropologiei filosofice (pag. 8)

● **Etgard BITEL** – Drum și gând (pag. 9)

● **Laura BITEL** – Cireșul (pag. 9)

● **Gheorghe A. M. CIOBANU** – Romanicul ca pre-Romantic (pag. 4)

● **Ultrademagogul CLEVETICI** – Shopârta lunii septembrie: S-a dat startul la concurs... (pag. 19)

● **Mihai FLOROIA** – Orizonturi și frontiere în managementul competențelor (pag. 4)

● **Valentin ANDREI** – Festivalul internațional de folclor „Ceahlăul” (pag. 9)

● **Vasile BAGHIU** – Comunicare fără comunicare (pag. 18)

● **Vasile Bogdan BILBOR** – Omul – obiect de studiu al antropologiei filosofice (pag. 8)

● **Etgard BITEL** – Drum și gând (pag. 9)

(urmare din pag. 17)

- **Irina NASTASIU** – Infocult (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7)
- **Isabela NEDELCU** – Pledoarie pentru gramatică (pag. 18)
- **Red.** – Ziua Limbii Române (pag. 1-2) * Bacalaureat 2016 * Premii pentru nota 10 (pag. 3) * Definitivat, 2016 (pag. 6) * Titularizarea, 2016 (pag. 7) * Noutățile anului școlar 2016-2017 (pag. 11) * S-a aprobat Statutul Elevului (pag.13)
- **Dumitru RUSU** – Of, iar în bănci! (pag. 3)
- **Nicolae SAVA** – „Matematica și poezia se întâlnesc într-un punct luminos” * La Tazlău, cu poetul și matematicianul Cezar Țucu (pag. 10)
- **Sabina STĂNESCU** – Strategii de Predare. Stimularea Întregului Creier (Whole Brain Teaching) în managementul clasei (pag. 11-12)
- **Constantin TOMȘA** – Am primit din Israel (pag. 9) * Rememorări nemțene (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)
- **Marin UDROIU** – Pledoarie pentru apărarea inocenței copiilor (pag. 5)
- **Mircea ZAHARIA** – Toamna se numără problemele... * Interviu cu domnul Gabriel Ploscă, președintele Sindicatului Învățământ din județul Neamț (pag. 1-2) * Semnal editorial: Comuna Vânători-Neamț, file de monografie (pag. 11) * Aniversări culturale (pag. 19) * Inchișița între mit și realitate * Târgul de Carte LIBRIS, 2016. Să ne împiedicăm de carte (pag. 20)

Apostolul nr. 192, octombrie 2016

- **Adrian ALUI GHEORGHE** – O soluție: talentometrul (pag. 5)
- **Vasile BAGHIU** – NOTE DE TRECERE - Cine faultează idealul educațional al școlii românești (pag. 20)
- **Gheorghe A. M. CIOBANU** – Un mușatin în cheia sol – Mircea Ionescu (pag. 5)
- **Mihai FLOROAI** – Personalități teologice bizantine (pag. 16) *

Educația din perspectiva valorilor (pag. 20)

- **FSLI** – Principii privind corelarea salariilor categoriilor de personal din învățământul preuniversitar (pag. 3)

- **Constantin GRASU** – O țarcă-uancă, la Oxford (pag. 17)
- **Ionel HOCIUNG** – Sparta-chiada profesorilor – pledoarie în favoarea mișcării pentru sănătate (pag. 16)
- **Elena-Roxana IRINA** – Ziua Educației la Școala Postliceală Sanitară Piatra-Neamț (pag. 15)
- **Mihai-Emilian MANCAȘ** – Directorii mei (2) CONSTANTIN BORȘ (pag. 14)
- **Irina NASTASIU** – Cine salvează monumentele nemțene? (pag. 1-19) * INFOCULT (pag. 3, 4, 5, 6, 7)
- **Daniel DIEACONU** – „Ranger Junior” în munții Neamțului (pag. 12-13)
- **Apuleius PLATONICUS** – Șopârta lunii octombrie: Ce-a cătat măgaru' în grilă? (pag. 20)
- **RED.** – Panoramic romașcan (pag. 6) * Premiul Nobel pentru Literatură – o glumă muzicală (pag. 7) * Olga Tudorache, 87 (pag. 10-11) * Oscar 2017: Propuneri pentru „cel mai bun film într-o limbă străină” (pag. 11) * Despre fudulia diplomelor și biruința plagiatului (pag. 18) * Surprize și poticneli în cursa pentru posturile de directori (pag. 18)
- **REDACTIA** – La mulți ani, GHEORGHE BUNGHEZ! (pag. 8)
- **Adrian G. ROMILA** – Despre nefericire (pag. 7)
- **Nicolae SAVA** – „Suntem capabili să dăm consistență specifică florei europene și universal al națiunilor lumii” - Interviu cu profesorul Gheorghe Bunghez (pag. 10-11)
- **Constantin TOMȘA** – Note de lector - O carte despre viața cultural-artistică, în secolul trecut și astăzi (pag. 9) * Rememorări nemțene (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17)
- **Marin UDROIU** – Copilul, acest miracol divin (pag. 9)
- **Mircea ZAHARIA** – LEGEA SALARIZĂRII UNITARE ÎN SECTORUL BUCGETAR, O FATA MORGANA? (pag. 1-2) * ANIVERSĂRI CULTURALE (pag. 11) *** – Manifest „Educația 2018” (pag. 1-4)

Apostolul nr. 193, noiembrie 2016

- **Adrian ALUI GHEORGHE** – Mediocrația democrației (pag. 5)
- **AGIRO** – CONGRESUL ASOCIAȚIEI GENERALE A ÎNVĂȚĂTORILOR DIN ROMÂNIA (pag. 9)
- **Gheorghe AMAICEI** – Adolf Diesterweg (pag. 15)
- **Vasile BAGHIU** – „Ce vrea să spună poetul?” (pag. 20)
- **Gianina BURUIANĂ** – Crochiu despre Șefa (pag. 16)
- **Gheorghe A. M. CIOBANU** – Armonie și polifonism la zidirea episcopală a Romanului (pag. 1-12)
- **Mihai FLOROAI** – Proiect Erasmus+ la Școala Postliceală Sanitară Piatra-Neamț (pag. 15) * Educație și Mărturisire (pag. 19)

- **Mihai-Emilian MANCAȘ** – Școala (pag. 17)
- **Irina NASTASIU** – INFOCULT (pag. 2, 3, 4, 5, 6, 7) * Adolphe

- Chevallier, 135 de ani de la naștere (pag. 4) * Doi ani de la moartea eroului anticomunist Grigore Caraza (pag. 20)
- **Isabela JINARU** – Comuna Zănești – cultură, tradiție, educație (pag. 6) * Parteneriat Școala Zănești – Gimnaziul „Ion Creangă” România – Moldova (pag. 7)
- **Cristina S. PETRARIU** – Lauri pentru Asociația culturală Arte.Ro (pag. 11)
- **Gabriel PLOSCĂ** – Listă de revendicări (pag. 3)
- **Daniela PREPELIȚĂ** – Poveste (de toamnă) fără sfârșit... (pag. 4)
- **Red.** – Puneți mâna pe carte! (pag. 5) * Aniversări culturale – noiembrie (pag. 13) * PANORAMIC ROMAȘCAN (pag. 14) * PREMIILE Festivalului de Teatru Piatra Neamț PLEDEZ PENTRU TINE(RI) Ediția a XXVIII-a (pag. 17) * Aniversări culturale – decembrie (pag. 19) * La mulți ani, Veronica Mihăilescu (pag. 20)
- **Dumitru RUSU** – Șapca politică (pag. 16)
- **Liviu RUSU** – După zece ani... (pag. 8) * GLASUL CERBICIEI – Revistă de actualitate, cultură, artă și istorie a românilor din Serbia (pag. 9)
- **Paul SCRIPCARU** – Colocviul Dascălii Văii Bistriței Moldave (pag. 10)
- **Constantin TOMȘA** – Rememorări nemțene – noiembrie (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17) * Cărțile colegilor noștri: Himere – de Mihai Agape; Înainte de a mă ascunde după nori – de Mariana Vodă Pintrijel (pag. 18)
- **Mircea ZAHARIA** – Păzește-mă Doamne de tehnocrați! * Scriitorul Constantin Munteanu a primit Premiul „Mihail Sadoveanu” pentru proză (pag. 13) * Poezii alambicate și nu prea (pag. 18)

- **Constantin TOMȘA** – Rememorări nemțene – noiembrie (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17) * Cărțile colegilor noștri: Himere – de Mihai Agape; Înainte de a mă ascunde după nori – de Mariana Vodă Pintrijel (pag. 18)
- **Mircea ZAHARIA** – Păzește-mă Doamne de tehnocrați! * Scriitorul Constantin Munteanu a primit Premiul „Mihail Sadoveanu” pentru proză (pag. 13) * Poezii alambicate și nu prea (pag. 18)

Apostolul nr. 194, decembrie 2016

- **Vasile BAGHIU** – NOTE DE TRECERE: Pentru o cultură a recunoașterii (pag. 20)
- **Emil BUCUREȘTEANU** – Muzică și poezie (pag. 16)

- **Gianina BURUIANĂ** – Adolescenți nemțeni la porțile poeziei (pag. 20)
- **A. M. CIOBANU** – Maestrul Irimescu, Un Cavaler Carpat al „Ordinului Dalta” (pag. 20)
- **Mihai EMINESCU** – Doina (pag. 5)
- **Mihai FLOROAI** – Abordarea terapeutică – de la tradițional la modern (pag. 14) * Opera lui Origen – o controversată carte deschisă (pag. 14)
- **Ana MACOVEI** – Dialogul intercultural în biblioteca școlară: Proiectul internațional De la lume adunate și iarăși la lume date (pag. 19)
- **Mihai-Emilian MANCAȘ** – Directorii mei (3): VIRGILIU RADULIAN (pag. 18)
- **Livia Nicolae** – Proiectul „Școala Europeană Includivă și Integrată” (program Erasmus+, acțiunea KA1) (pag. 10-11)
- **Cristina S. PETRARIU** – Eveniment plastic nemțean în premieră: Concursul și Expoziția Internațională de Arte Plastice pentru Copii „Piatra-Neamț Creativ” (pag. 6)
- **Gabriel PLOSCĂ** – Soare cu dinți în decembrie (pag. 1)
- **Red.** – Panoramic romașcan

- **Soare cu dinți în decembrie** (pag. 1)
- **Intâlnire de suflet românesc la Neamț** (pag. 8) * Panoramic nemțean (pag. 9) * Și a fost Sărbătoarea Școlii Nemțene... (pag. 15) * Asociația Pedagogică Educatoarea – 25 de ani de succes (pag. 15)
- **Dumitru RUSU** – Halal de mine, sunt pensionar! (pag. 7)
- **Constantin TOMȘA** – Rememorări nemțene - decembrie 2016 (pag. 12, 13, 14, 15, 16, 17) * Mesajul unei vieți trăite frumos: Mesajul din sticlă de Elena Didoiu (pag. 17) * O carte document semnată Viorel Nicolau (pag. 17)
- **Catinca ȚUPRAN** – Gala Concurs Emanuel Elenescu, 2016 (pag. 7)
- **Grigore VIERU** – Scrisoare din Basarabia (pag. 5)
- **Mircea ZAHARIA** – Întâlnire de suflet românesc la Neamț (pag. 1, 2, 3, 4) * Scrisoare către cititori; Recitind Cehov (pag. 12) * Scrisoare către o prietenă; Livada lui Dodin (pag. 12-13) * Aniversări culturale - decembrie (pag. 19)

Formarea spiritului de investigație științifică la școlarul mic

Orice demers practic uman, înainte de a se efectua, este construit reflectoriu în minte, ca necesitate, utilitate și finalitate, stare de motivație, posibilitate, strategie, șansă a reușitei, valoare morală sau/și personală a activității respective.

Pregătirea pentru viață în școală înseamnă nu numai dobândirea de către elevi a unor cunoștințe, ci vizează deopotrivă concepția de viață, cunoștințe, priceperi, deprinderi, abilități, acte de voință și motivații, stări afective, idealuri, criterii de raportare la valori.

Limitându-ne demersul instructiv-educativ la cunoaștere îngustăm sfera obiectivelor școlare și nu stimulăm acele energii creativ-transformatoare care să-i conducă pe elevi la optimismul posibilităților devenirii și ale reușitei în școală și în viață.

În procesul activității productive, omul a dobândit o experiență, a acumulat informații, a descoperit adevăruri, pe care fiecare generație le-a îmbogățit.

Revine fiecărei generații sarcina de a reevalua adevărurile cu posibilități de investigație științifică, traseul învățării este o memorare și o reproducere a stadiului existent al cunoașterii.

al cunoașterii.

Dezvoltarea spiritului de investigație științifică, înarmarea elevilor cu metodologia participării active la procesul cuceririi și formării noțiunilor înseamnă tocmai cultivarea capacității de a căuta, filtra și prelucra informațiile și de a decela adevărul de eroare.

În demersul didactic este nevoie a ne preocupa permanent de înarmarea elevilor cu atribute de căutător, redescoperitor al adevărilor științifice prin participarea conștientă și activă în orice secvență a demersului di-

dactic. Trebuie să utilizăm procedee de învățare active, bazate pe principiul intuiției, pentru receptarea, înțelegerea, aplicarea, operarea cu informațiile descoperite în situații noi.

Experiențele simple, activitățile de observare dirijată, măsurătorile, conduc elevii la formularea unor observații și aprecieri ce le verifică ideile, folosind surse de informare variate, le educă mobilitatea și flexibilitatea gândirii.

Folosirea metodelor active, bazate pe intuiție, conduce la formarea aptitudinii de a gândi, condiție esențială pentru înțelegerea faptelor și fenomenelor complexe ale lumii înconjurătoare. Din acest punct de vedere, gândirea devine un joc de operațiuni vii, care se dezvoltă din activități reale, este operativă; operațiunea devine elementul activ al gândirii.

Activitatea depusă de elev pentru descoperirea cunoștințelor nu se rezumă doar la acțiunea manuală, ci contribuie la construirea de operațiuni în decursul căutării și cercetării. În această condiționare reciprocă între acțiune și gândire se realizează scheletul structural al schemelor de acțiune în extrapolarea, în rezolvarea unor noi situații-problemă. Operațiile cu care elevul a acționat devin „unelte minții”, ale gândirii logice-formale sau ipotetic-deductive.

Cunoașterea fenomenelor și proceselor din natură implică elemente dinamice ale proceselor de gândire care, la nevoie, vor fi aplicate în procesul de dobândire a cunoștințelor noi, în alte contexte și în alte corelații.

Dacă cunoștințele însușite de un elev constituie rezultatul unui proces de căutare personală, putem avea garanția că i-am format instrumentele necesare pentru a putea să-și manifeste dorința de a întreprinde și a participa la progresul umanității, adoptând o atitudine ecologică pentru conservarea și ocrotirea mediului înconjurător.

Prof. inv. primar

Elena-Carmen OLTEANU

Școala Gimnazială Nr. 3 Piatra-Neamț

600 de calculatoare pentru școlile din mediul rural de la „Let's Do It, Romania!” și Garda Națională de Mediu

Prima ediție a proiectului de economie circulară „Let's Be ECO!” va consta într-o competiție dedicată unităților de învățământ din mediul rural. Scopul proiectului este susținerea comunităților din mediul rural prin reutilizarea resurselor. În cadrul proiectului vor fi distribuite peste 280 birouri și alocate în urma disponibilizării aproximativ 600 de calculatoare/laptop-uri. Cele mai implicate 40 de școli vor primi aproximativ 15 calculatoare/laptopuri și 7 birouri. Competiția din cadrul proiectului „Let's Be ECO!” se desfășoară în până pe 30 aprilie 2017.

Vor fi luate în considerare criteriile precum creativitatea, originalitatea și complexitatea lucrărilor, dar și nevoia argumentată în formularul de înscriere și numărul de elevi participanți raportat la numărul total de elevi din fiecare unitate de învățământ înscrisă. Însurarea punctajelor va da clasamentul celor mai implicate școli la nivel național.

Activitățile proiectului „Let's Be ECO!” se vor desfășura în două etape. Înscrierea în concurs – are loc între 10 ianuarie și 27 ianuarie 2017. Înscrierea se face prin completarea formularului de înscriere și a unei scrisori de motivație, disponibile pe site-ul www.letsdoitromania.ro. O unitate de învățământ poate participa la proiect doar după confirmarea înscrierii în concurs. Atelierele de reutilizare creativă și creație – se desfășoară începând cu 15 ianuarie și se încheie pe 28 februarie. Elevii sunt invitați să creeze obiecte din materiale reciclabile și lucrări precum: machete, planșe, desene etc. Aceste activități au scopul responsabilizării elevilor pentru protejarea mediului înconjurător și însușirea corectă a conceptului de deșeu. Creațiile se trimit sub formă de fotografii la adresa de e-mail: concurs@letsdoitromania.ro 4. De asemenea, este important ca fiecare poză să aibă denumirea elevului, a clasei și a școlii din care face parte.

„Protejarea mediului începe de la prevenirea risipei. Acesta este scopul principal al acestui proiect: să prevenim risipa unor resurse extrem de importante. Decizia partenerilor de la Garda Națională de Mediu este laudabilă și este un model de preocupare a unei instituții publice pentru protejarea mediului și combaterea risipei. Ne bucurăm că, pe lângă protejarea mediului, putem sprijini și educația în mediul rural”, spune Andrei Coșuleanu, project manager la „Let's Do It, Romania!”. (Red.)

Sumar

Vasile BAGHIU – *NOTE DE TRECERE: Copy-paste, print și... gata „referatul”!* (pag. 20)

Elena DIDOIU – *IN MEMORIAM prof. Eugen Mocanu - Domnule Mocanu, salvați-ne!* (pag. 12 - 13)

Mihai FLOROAI – *Contribuția preoțimii române din Ardeal la întregirea neamului * Maxime și cugetări filocalice* (pag. 15)

Gabriela GRIGORE – *Raport privind activitatea desfășurată de Sindicatul Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, în anul 2016* (pag. 2 - 3)

Irina NASTASIU – *Creștinul Mihai Eminescu: Cine combate Biserica, numai român nu e!* (pag. 5) * *INFOCULT* (pag. 10, 11, 12, 13, 14, 15) * *In memoriam Grigore Vieru* (pag. 11) * *La Muzeul de Istorie și Arheologie, „Povestea peștilor de piatră din Piatra-Neamț. Expediții National Geographic”* (pag. 14)

Elena-Carmen OLTEANU – *Formarea spiritului de investigație științifică la școlarul mic* (pag. 19)

Gabriel PLOSCĂ – *Strategia Sindicatului Liber al Lucrătorilor din Învățământ și Cercetare Științifică Neamț, pentru anul 2017* (pag. 4)

Red. – *Statuia lui Eminescu de la Paris* (pag. 1) * *Aniversări culturale - ianuarie 2017* (pag. 8) * *Aniversări culturale - februarie 2017* (pag. 9) * *Panoramic romașcan* (pag. 10) * *La Colegiul Național „Petru Rareș” Piatra Neamț, Sesiune de examene DELF pentru elevi* (pag. 13) * *Calendarul simulărilor la bacalaureat și evaluare* (pag. 13) * *Liceul „Gh. Ruset Roznovanu”, încă un premiu național* (pag. 14) * *600 de calculatoare pentru școlile din mediul rural de la „Let's Do It, Romania!” și Garda Națională de Mediu* (pag. 19)

Dumitru RUSU – *De ce îl iubim pe bădia Creangă?* (pag. 11) * *Eminescu și Țuța* (pag. 20)

Constantin TOMȘA – *Rememorări nemțene* (pag. 2, 3, 4, 5) * *Un modest omagiu* (pag. 20)

Mircea ZAHARIA – *Mircea Cărtărescu și-a adjudecat Premiul Național de Poezie Mihai Eminescu* (pag. 1) * *Nu cred să existe vreo operă mai de preț decât o viață de om* (pag. 6, 7, 8, 9) * *Sumarul anului 2016* (pag. 16, 17, 18)

NOTE DE TRECERE

Copy-paste, print și... gata „referatul”!

Metoda (și moda) referatelor a devenit în școlile noastre un fel de a doua natură. Să ne înțelegem! În principiu, orice metodă este bună dacă dă rezultatele scontate, iar aceasta are și ea, la fel ca toate celelalte, avantaje și dezavantaje. Problema este dacă aplicarea ei se face în acord cu înțelesul și scopul pe care le are teoretic.

Prin urmare, este de folos elevilor să se documenteze și să redacteze un text pe o temă specifică având la baza o minimă bibliografie. Ceea ce nu mai este însă în regulă este că în loc de documentare și redactare majoritatea elevilor copiază de mână (în cel mai bun caz) sau preiau pur și simplu prin „copy-paste” textul de pe Internet, modifică pe ici pe colo titlul și câteva chestiuni de amănunt nesemnificative, își completează numele în capul paginii și... gata „referatul”.

Evident că profesorii au (și ei) o vinovăție reală în această chestiune. Mai întâi pentru că nu puținii acceptă astfel de situații ca fiind, cum s-ar spune, „okay”. Apoi pentru că nu pornesc, mai înainte de orice, de la înțelesul unui referat și de la predarea-învățarea modului în care se scrie un astfel de text. Altfel spus, mai înainte de a solicita „alcătuirea unui referat”, sunt necesare ore de predare și aplicații practice, zăbovirea și lucrul concret pe texte, la clasă, susținerea importanței și utilității lecturii, exersarea alcătuirii frazelor, a exprimării unei idei, a construirii unui argument și așa mai departe.

Soluția? Ei bine, nu cred că măsurile punitive ar trebui avute în primul rând în vedere, ci mai degrabă tot cele educaționale. Atitudinea prietenoasă față de elevi la clasă și nu superioritatea țanțoșă, pedantă. Pledoaria simplă și neotentativă pentru valori de bază, cum ar fi cinstea, onestitatea, politețea, responsabilitatea, munca și nu amenințarea cu notele și catalogul. Evaluarea părintească și omenească a rezultatelor învățării și nu vânarea lacunelor în învățare. Exemplul personal de muncă, seriozitate și deschidere și nu lecțiile goale de „morală”.

Problema aceasta nici nu ar fi, de fapt, atât de gravă dacă nu ar determina și încuraja în întreaga societate un comportament deviant la toate nivelurile, dacă nu ar întreține un soi de cultură a plagiatului, a șmecheriei, a necinstei și a disprețului față de munca intelectuală, față de creația originală. Este tocmai ceea ce trăim astăzi, într-o lume românească având dificultăți mari în încercarea de a-și reveni din marasmul comunist, o lume în care în continuare nu meritele individuale contează în primul rând, ci sistemul de relații.

Psiholog Vasile BAGHIU

În fiecare an, la mijlocul lui ianuarie, sub bustul lui Eminescu, din Piatra Neamț pot fi văzute flori proaspete, recitatoare talentate și mulți iubitori de poezie. Odată cu 2000, „Anul Eminescu”, sărbătorirea poetului național a devenit o tradiție. Și subsemnatul a participat la un astfel de „moment Eminescu” la Iași, în Copou. Nu mi-a plăcut.

Poetul nepereche merită o lectură de bun simț, fără circ, circari și confeti. Să ne întoarcem la poezie și să rămânem acolo. La Ipotești sau la Botoșani? Că urechiștii se ceartă și astăzi în privința locului nașterii poetului, e deja altă problemă. Știți ce a propus un mucalif? Să-l sărbătorim pe Eminescu 365 de zile pe an. Motivația? Ar fi o soluție de concordie națională. Poate am scăpa de zăzania ce ne macină de 27 de ani, în libertate și democrație.

Asta nu înseamnă că toți românii îl admiră pe Eminescu. Poetul național a avut și destui detractori. Unul din ei a zis răspicat: „Nu Eminescu a făcut România Mare, ci brătenii”. Cine

a rostit aceste vorbe provocatoare? Petre Țuțea, „un țaran imperial”, după părerea lui Andrei Pleșu. O mare figură a oralității românești. E ceva scandalos în această aserțiune? Nicidecum. De-a lungul anilor, despre autorul *Doinei* s-au spus tot felul de „minuni”. S-a scris și despre originea lui turcă, albaneză, per-

Eminescu și Țuțea

sană, suedeză, rusă, bulgară, sârbă, ruteană, polonă. Cum răspundea Luceafărul măsluitorilor? Simplu și documentat. „Eminovicenii au fost țărani români cu vechime din satul Călinești din județul Suceava. Îi întâlnim acolo din întâiele deceniilor ale secolului al XVIII-lea”. E clar detractorilor?

Să revenim la spusele filosofului Țuțea. Ce a vrut să spună prin citatul de mai sus? Două lucruri clare: I. C. Brătianu a lucrat la vremea lui pentru independență. Iar, I.I.C. Brătianu a făurit România Mare. Se înțelege, pe fundația României Mici. A greșit cu ceva? Catego-

ric, nu. Țuțea l-a adorat din totdeauna pe Eminescu („suma literică a voievozilor”), dar n-a considerat poezii ca mari oameni politici. Elita politicii românești a dispărut la Sighet și la Canal. Aleșii noștri – până la sfârșitul anului de grație 2016 – care au moțait în Parlament și au chiulit ca elevii leneși – n-au urmit carul istoriei. N-au fost demni de înaintași. N-au dovedit nimic.

Ce a mai spus Țuțea despre Eminescu? Multe. Vorbea cu plăcere și vorbea mult. Cu miez și cu judecată sănătoasă. Îl iubea pe Luceafărul culturii românești, dar nu-i uita nici pe Creangă, Bлага, Cioran, Nae Ionescu...

Prin felul lui de a fi Țuțea a fost unic. Într-un film realizat de Gabriel Liiceanu spunea: „Asemănarea dintre Lenin și mine stă în faptul că amândoi suntem la fel de falimentari”. Cioran l-a caracterizat poate cel mai bine: „Țuțea a fost un amestec de sfânt și Don Quijote”. Alții pretind că filosoful a fost un Patapievici al anilor '90”. Ferească Cel de Sus!

Dumitru RUSU

Un modest omagiu

Unul dintre decanii de vârstă ai intelectualilor contemporani este profesorul și publicistul Emil Bucureșteanu.

Născut în ziua de 28. 01. 1932, la Slobozia, Roznov, Neamț, în familia lui Ion și a Raveicăi Bucureșteanu, agricultori, absolvent al Facultății de Filosofie a Universității București (1958). După absolvire, a lucrat la ziarul local din Piatra-Neamț „Flacăra”, apoi a desfășurat o amplă activitate pedagogică la mai multe școli, cea mai mare perioadă fiind cea de la liceul care în prezent este Colegiul Național de Informatică.

Concomitent cu activitatea didactică a colaborat la ziarul local „Ceahlăul”, în paginile cărora continuă să publice și în prezent. Alte colaborări *Steagul roșu* (Bacău); revistele: *Tribuna școlii*; *Magazin*; *Flacăra*, *Apostolul*, *Antiteze*, *Moldova Literară*, *Dor de dor*, *13 plus* ș.a.

După 1989, mai precis, în 2006, a debutat cu romanul *Naiana și Rașela*, după care în următorii zece ani, beneficiind de sprijinul financiar al Consiliului Local Piatra-Neamț a publicat numeroase cărți abordând diverse genuri și specii literare, de la povestiri și memorii,

antologii și ediții de autor, la volume de poezie și roman: *Student în filosofie*, *Pagini de dragoste*, 2006; * *Ani de școală*, memorii, 2007; * *Muntencele*, 2007; * *Iubiri vinovate*, 2007; * *Drumuri întrerupte* (colab.), * *Poeți nemțeni* (antolog.) 2008; * *Poemele iubirii*, versuri, 2009; * *Proprietatea e sfântă*, 2009; * *Povestiri*, 2009; * *Cronici, eseuri*, 2009 și Emil Bucureșteanu a continuat să publice sporind numărul volumelor editate anual, ceea ce, se pare a stârni interesul colegilor de breaslă care au început să-i „analizeze” conținutul acestora, unii „descoperind” mai multe lipsuri decât calități. Ceea ce este de necontestat, în cărțile încredințate tiparului de către Emil Bucureșteanu este faptul că în volumele sale autorul se dovedește a fi un martor atent asupra evoluției lumii în care a trăit și pe care a ținut să o prezinte în imagini realiste pentru tinerii de astăzi și pentru cei ce vor veni. Stau mărturie în acest sens cel puțin două cărți publicate în 2015 (Eseuri, cronici și Parfum de Piatra-Neamț) precum și alte două titluri din 2016 (Amor rural și Literatura senectuții).

Această succintă prezentare, acum când autorul împlinește frumoasa vârstă de 85 de ani, se dorește un modest omagiu pe care i-l aducem deși, suntem conștienți că nu am reușit nici pe departe să realizăm un profil pe măsura Omului, profesorului, publicistului și autorului complex care este EMIL BUCUREȘTEANU.

Constantin TOMȘA

ĂPOSTOLUL – revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățăământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

FONDATORI ● noiembrie, 1934: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei

● martie, 1999: Florin Florescu, Ștefan Corneanu, Gheorghe Amaicei, Dumitrița Vasilca

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Gabriel PLOSCĂ – director general, Iosif COVASAN – director economic, Gheorghe AMAICEI, Liviu RUSU, Gabriela GRIGORE.

CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA – redactor-șef, Constantin TOMȘA – redactor-șef adjunct,

Mihai FLOROAILA, Irina NASTASIU, Dorel NEMȚEANU – DTP;

Dorin DAVIDEANU – editor online.

ISSN - 1582-3121

Redacția
și administrația:
str. Petru Rareș nr. 24,
Piatra Neamț.
Tel/fax:
0233.22.53.32
revista_apostolul
@yahoo.com